

ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร

นายภาสกร มหาภาสกร

นางสาววรุณพัทธ์ ศรีทอง

นางสาววัชรภรณ์ อัครบรรกุล

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 51759

วัน,เดือน,ปี 29 ก.ค. 2547

.b.....

.i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถิติประยุกต์

คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Attitude and Sexual Risk behavior of Undergraduate students
: Case study one university in Bangkok Metropolis

Mr. Pasakorn Mahapasakorn
Miss Waroonpak Sritong
Miss Watcharaphon Akharabawonkul

A Special Project Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirement for the Degree of Science
Department of Applied Statistics
Faculty of Science
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
2003

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าอนุมัติ

หัวข้อปัญหาพิเศษ ทักษะคิด และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นายภาสกร มหาภาสกร

นางสาววรุณพัทธ์ ศรีทอง

นางสาววัชรารัตน์ อัครบรรกุล

ภาควิชา

สถิติประยุกต์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ดลชาติ ดันติวานิช

ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้หัวข้อปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ลายเซ็น

(ผศ.วรรัตน์ เรืองรัตนเมธี)

หัวหน้าภาควิชา

คณะกรรมการปัญหาพิเศษ

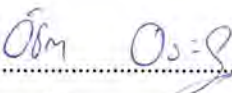
(อาจารย์ดลชาติ ดันติวานิช)

ประธานกรรมการ

(อาจารย์พรชัย หลายพสุ)

กรรมการ

(อาจารย์อัชฌา อระวีพร)

กรรมการ

ลิขสิทธิของภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย	นายภาสกร มหาภาสกร นางสาววรุณพัทธ์ ศรีทอง นางสาววัชรภรณ์ อัครบวรกุล
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ดลชาติ ดันติวานิช
ภาควิชา	สถิติประยุกต์
ปีการศึกษา	2546

บทคัดย่อ

การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และ กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวน 718 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ ค่าไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวก พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับเสี่ยงน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่าเพศ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และยังพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ต่อไปนี้ การดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานเรีงรมย์ การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม การกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามมีความสัมพันธ์กับ เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ และสภาพที่พักอาศัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สำหรับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับเพศ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับสภาพที่พัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาศัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Special Project Attitude and Sexual Risk behavior of Undergraduate students : Case study one university in Bangkok Metropolis

Name Mr. Pasakorn Mahapasakorn
Miss Waroonpak Sritong
Miss Watcharaphon Akharabawonkul

Special Project Advisor Mr. Dolachart Tantivanich

Department Applied Statistics

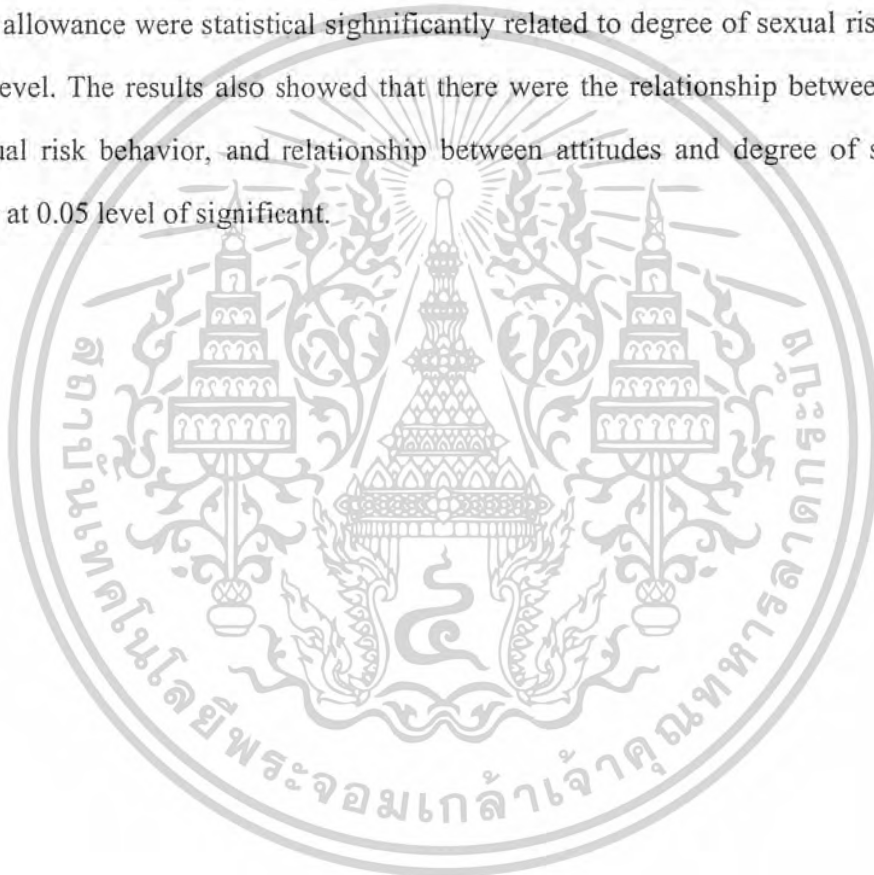
Academid 2003

ABSTRACT

The purpose of this special project is to study attitude, sexual risk behavior of undergraduate students of one university in the Bangkok Metropolis and the relationship between demographic and socio-economic factors like sex, average monthly allowance and residence and attitudes, sexual risk behavior and degree of sexual risk behavior. We also study the relationship between attitudes and sexual risk behavior and degree of sexual risk behavior. The questionnaires developed by the researcher were responded by 718 students selected from first to fourth year undergraduate students. The data were analyzed in terms of percentages, means, standard deviations. The Chi-square test for the relationship was also applied.

The results revealed that in general, the attitudes concerning sexual risk behavior of the undergraduate students were positive. The sexual risk behavior were in the lowest level. In relation to hypotheses, We found that sex and average monthly allowance were statistical significantly association with attitudes to sexual risk behavior at level 0.05. We also found that sexual risk behavior (alcoholic consumption, going to entertainment

venues, watching pornographic pictures, reading pornographic materials, talking to arouse sexual desire, watching pornographic movie, holding hands hugging and kissing with his girlfriend or her boyfriend) and sex, average monthly allowance and residence were statistical significantly related at 0.05 level. For the relationship between demographic and socio-economic factors and degree of sexual risk behavior, only sex and average monthly allowance were statistical significantly related to degree of sexual risk behavior at 0.05 level. The results also showed that there were the relationship between attitudes and sexual risk behavior, and relationship between attitudes and degree of sexual risk behavior at 0.05 level of significant.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ดลชาติ ตันติวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พรชัย หลายพสุ และ อาจารย์อัชฌา อระวีพร กรรมการในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจ ปรับปรุง ให้คำแนะนำ และแก้ไขแบบสอบถามจนสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ขนิษฐา วิเศษสาร ผู้เป็นกัลยาณมิตรทางวิชาการของผู้วิจัยมาโดยตลอด โดยให้คำแนะนำ และคอยช่วยเหลือ ในด้านจิตวิทยา การปรับปรุงแบบสอบถาม และด้านวิชาการอื่นที่มีคุณค่าต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ภาควิชาสถิติประยุกต์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดหาอุปกรณ์ในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้

ท้ายที่สุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา-มารดา และผู้อุปการะของผู้วิจัยที่คอยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนงบประมาณ ให้กำลังใจ เอื้ออาทรแก่ลูกเสมอมา ทำให้เป็นแรงใจในการฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ และมีความมานะอดทนมากยิ่งขึ้น

นายภาสกร มหาภาสกร

นางสาววรุณพัทธ์ ศรีทอง

นางสาววัชรภรณ์ อัครบรรกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สมมติฐาน	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวความคิดทางวิชาการ ความหมายและพัฒนาการทางค่านต่าง ๆ ของวัยรุ่น	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติและการปฏิบัติ	16
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากร	24
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	24
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
3.4 วิธีการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	28
3.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	28
3.6 วิธีการเก็บข้อมูล	29
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของข้อมูล	34
4.1.1 ด้านลักษณะประชากร	35
4.1.2 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	36
4.1.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	40
ตอนที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร กับทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	45
4.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	46
4.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร กับระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	57
4.2.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	59
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	69
5.2 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	70
5.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	70
5.4 ความสัมพันธ์ ระหว่าง ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	71
5.5 ความสัมพันธ์ ระหว่าง ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	71
5.6 ความสัมพันธ์ ระหว่าง ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษา	74
5.7 ความสัมพันธ์ ระหว่างทักษะคิดกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	74
5.8 ความสัมพันธ์ ระหว่างทักษะคิดกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยง	75
5.9 อภิปรายผล	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.10 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	81
5.11 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	85
แบบสอบถาม	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม	35
2	จำนวนร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	36
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติ จำแนกเป็นรายชื่อ	37
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติ จำแนกตามลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	39
5	ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามระดับความเสี่ยง ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา	40
6	ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามระดับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	42
7	ร้อยละนักศึกษาที่เคยปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำแนกตาม สาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	43
8	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	45
9	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการดื่มสุราหรือของมีเมา	47
10	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์	49
11	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	๕1
12	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	52
13	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ	54
15	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการจับมือถือแขนกับคูรัก หรือเพศตรงข้าม	55
16	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการกอดจูบคูรัก หรือเพศตรงข้าม	56
17	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยง	57
18	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการดื่มสุราหรือของมีเมา	59
19	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์	60
20	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	61
21	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	62
22	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการดูวิดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	63
23	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ	64
24	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการจับมือถือแขนคูรักหรือเพศตรงข้าม	65
25	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม	66
26	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ชีวิตในบ้านปลายจะราบรื่นหรือไม่เพียงไร ขึ้นอยู่กับการดำเนินชีวิตในช่วงนี้ไม่น้อย ภาวะวัยรุ่นเป็นเครื่องหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น ผู้ที่เข้าสู่วัยรุ่นต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองไม่แสดงพฤติกรรมเป็นแบบเด็กๆ อีกต่อไป จำเป็นต้องเรียนรู้พฤติกรรมอันเหมาะสมของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ความต้องการใหม่ ๆ เริ่มเข้ามาในชีวิต ได้แก่ พลังทางสังคม ความต้องการของบุคคลในการเป็นผู้ใหญ่ และการเปลี่ยนแปลง ความคาดหวัง รวมถึงรูปแบบของการปรับตัวใหม่ ๆ และสุขนิสัยที่ดีพึงปฏิบัติแบบใหม่ ผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะต้องประสบปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ มีความลำบากในการปรับตัวให้เหมาะสม

โดยธรรมชาติแล้วเด็กวัยรุ่นได้รับการกระตุ้นจากฮอร์โมนเพศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ อวัยวะต่างๆมีการเจริญเติบโตและพร้อมที่จะทำการสืบพันธุ์ได้ ความรู้สึกหรืออารมณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความรู้สึกทางเพศสูงที่สุดในขณะเดียวกันก็จะมีการพัฒนาทางด้านจิตใจจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นระยะที่มีความเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจไปสู่สภาวะที่ต้องรับผิดชอบตนเอง ซึ่งลักษณะนี้ถือได้ว่าเป็นสากลของวัยรุ่นคือการเริ่มมีอิสระมากขึ้น และมีความอยากรู้อยากลองมากขึ้น ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจปรารถนามากขึ้น นับตั้งแต่การกินการเที่ยว หาคความสำราญต่าง ๆ และมีพฤติกรรมแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งพฤติกรรมของวัยรุ่นเหล่านี้มีที่มาส่วนหนึ่งจากข่าวสารที่แพร่หลาย ผู้คนรวมทั้งวัยรุ่นมีโอกาสรับข่าวสารจากทั่วทุกมุมโลก สิ่งเหล่านี้เอื้ออำนวยต่อการลอกเลียนแบบ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับเพศซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของวัยรุ่นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแหล่งรวมสถานเริงรมย์และแหล่งอบายมุขมากมาย อันเป็นปัจจัยส่งเสริมให้วัยรุ่นมีประสบการณ์ทางเพศได้มากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนแต่งงาน ปัญหาการติดเชื้อเอดส์ ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่ปรารถนา ปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศ ได้กระทำกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนซึ่งได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษา มีการรณรงค์ให้มีการสอนเพศศึกษาแก่วัยรุ่น และถึงแม้ว่าจะมีการสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียน โดยการสอดแทรกในวิชาต่าง ๆ คือ สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ดังที่กล่าวมาแล้วก็ยังมีพบว่านักเรียนวัยรุ่นนิยมที่จะแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศจากแหล่งความรู้อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งตีพิมพ์ทั้งหลาย หนังสือโป๊ วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อลามกอื่น ๆ ซึ่งอาจจะให้ข้อมูลและความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น จึงมีวัยรุ่นบางส่วนหาประสบการณ์ด้วยตนเอง มีการลองผิดลองถูกอันเป็นการเสี่ยงต่อสุขภาพ และสวัสดิภาพของตนเองอย่างมาก

เนื่องจากนักศึกษาจัดอยู่ในช่วงวัยรุ่น เราจึงสนใจศึกษาเรื่องทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการแนะแนว ให้คำปรึกษาและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ สังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.3 สมมติฐาน มีดังนี้

1. เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับและสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์ กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
2. เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับและสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
3. เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับและสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์ กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
4. ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
5. ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2546 และเนื่องจากการวิจัยเรื่องนี้อาจจะมีผลกระทบต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่ได้รับขออนุญาตมหาวิทยาลัยในการวิจัยครั้งนี้

1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อเรื่องเพศในเชิงบวกหรือเชิงลบ

ทัศนคติเชิงบวก หมายถึง ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ดีงาม เหมาะสม หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และวัฒนธรรม

ทัศนคติเชิงลบ หมายถึง ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ไม่ดีงาม ไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และวัฒนธรรม

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมการปฏิบัติของนักศึกษาที่มีผลหรือมีโอกาสที่จะทำให้เกิดเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อันจะนำไปสู่การตั้งครรภ์และการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม 8 อย่างคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดื่มสุราและของมึนเมา หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม เช่น สุรา เบียร์ ไวน์

การเที่ยวสถานบันเทิง หมายถึง การไปเที่ยวสถานบันเทิงต่าง ๆ ของนักศึกษา เช่น ดิสโก้เทค ผับ ไนต์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด

การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การดูรูปเปลือย รูปโป๊ รูปการร่วมเพศ จากหนังสือหรือ Internet

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การอ่านหนังสือที่มีรูปเปลือย รูปโป๊ รูปการร่วมเพศ และหนังสือที่มีการบรรยายถึงการร่วมเพศ

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การดูภาพยนตร์ วีดีโอ VCD หรือ โทรทัศน์ที่แสดงถึงการเล้าโลมและมีการร่วมเพศ

การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การพูดเล้าโลมให้เกิดจินตนาการทางเพศ ทั้งสนทนาต่อหน้าและทางโทรศัพท์หรือผ่านทาง Internet Online

การจับมือถ้อยแขน หมายถึง การใช้วัยวะตั้งแต่ต้นแขน ไปถึงมือจับต้องแขน มือ หรือ คล้องแขนกับคู่วัยหรือเพศตรงข้าม ในสาเหตุดังต่อไปนี้คือ

- เมื่ออยู่ตามลำพัง 2 คน
- ความรักความเสน่หา
- ให้ทำหรือช่วยงาน
- ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้

การกอดจูบ หมายถึง การเล้าโลมฝ่ายตรงข้าม โดยใช้วัยวะเช่น แขน ปาก สัมผัสกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของอีกฝ่ายหนึ่ง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2546

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองรวมทั้งรายได้อื่นที่ได้รับต่อเดือนโดยที่ยังไม่หักค่าใช้จ่าย ซึ่งไม่รวมค่าที่พักอาศัย

สภาพที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่ที่นักศึกษาพักอาศัยอยู่ในขณะที่กำลังศึกษาคืออยู่กับบิดาหรือมารดา อยู่กับบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่บิดาหรือมารดา หรืออยู่หอพัก

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น
2. เพื่อพัฒนาทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาและพัฒนานักศึกษาให้ประพฤติตนให้อยู่ในขอบเขตของประเพณีอันดีงาม
3. เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศให้มีประสิทธิภาพตรงกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษามากยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางสำหรับบิดามารดา ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนในสังคมตระหนักถึงปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น อันจะนำไปสู่การป้องกันปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
5. เป็นแนวทางสำหรับบุคลากรทางด้านสาธารณสุข ในการดำเนินงานควบคุมและป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตลอดจนการจัดการบริการเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นได้ตรงกับปัญหาและความต้องการมากยิ่งขึ้น
6. ป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศในหมู่นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.1 แนวความคิดทางวิชาการ ความหมายและพัฒนาการทางด้านต่างๆของวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

คำว่า “วัยรุ่น” ตรงกับในภาษาอังกฤษว่า อะโดเลสเซนซ์ (Adolescence) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า อะโดเลสเชียร์ (Adolescere) ซึ่งหมายถึงการเจริญเข้าสู่วุฒิภาวะ (to grow or to grow to maturity) (Hurlock, Elizabeth B. 1967:1) วัยรุ่นได้รับสมญานามหลายอย่าง เช่น วัยพายุบูแคม (Storm & Stress) วัยหนุ่มสาว (Youngster) เยาวบุรุษเยาวชนสตรี วัยทีนเอจ (Teen-ages) และเยาวชน (Juvenile)

เอลิซาเบท เฮิร์ลลอค (Elizabeth Hurlock) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การเจริญเติบโตหรือเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (Matrify) ซึ่งเด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนั้นไม่ใช่จะเจริญเติบโตแต่ทางร่างกายด้านเดียวเท่านั้น ทางจิตใจก็เจริญเติบโตเป็นเงาตามตัวไปด้วย นั่นคือ จะต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยเด็กที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายไปในทางที่แสดงให้เห็นชัดว่าเป็นชายหนุ่มและหญิงสาว วัยนี้จะเป็นวัยที่มีสมองเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ มีพัฒนาการทางธรรมชาติและสังคม วัยนี้จะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นบรรลุวุฒิภาวะ มีความสามารถพอที่จะดำรงชีวิตอย่างอิสระ ไม่ต้องตกอยู่ภายใต้การคุ้มครองของบิดามารดาสามารถรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง และมีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม (Hurlock, Elizabeth B.:2,391)

สโตน และเชอช (Stone and Church) กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่เด็กจะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในระยะเด็กเริ่มให้ความสนใจตนเอง ค้นหาตนเอง แสวงหาค่านิยมและปรัชญาชีวิต ขณะเดียวกันมักจะมีควมวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเอง ส่วนทางด้านจิตใจวัยรุ่นจะพัฒนาในด้านความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและอารมณ์แตกต่างไปจากวัยเด็ก ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความแปรปรวนทางอารมณ์ด้วยการแสดงออกทางอารมณ์ ไม่ว่าจะเป็น รัก โกรธ ตีใจ เสียใจ ค่อนข้างรุนแรง (Stone, L.J. and J.Church 1968:5)

จอร์ท สแตนเลย์ ฮอลล์ (G.Stanley Hall) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นวัยของพายุและความกดดัน วัยรุ่นเป็นวัยของการกระทำที่เหมือนเด็กแต่ก็มีผู้ใหญ่ด้วย ระยะเวลาของวัยรุ่นจัดว่าเป็นระยะที่เริ่มตั้งแต่วัยเด็กตอนปลายจนย่างเข้าสู่ผู้ใหญ่ ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจึงยังอาจมีการแสดงออกถึงการกระทำที่ยังเป็นเด็กอยู่หลายอย่าง แม้ว่าจะเป็นเวลาที่เด็กกำลังเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ก็ตาม วัยรุ่นถูกจัดว่าเป็นช่วงเวลาที่บุคคลไม่ควรได้รับการปฏิบัติเยี่ยงเด็ก แต่ก็ยังไม่พร้อมที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเช่นผู้ใหญ่ ช่วงเวลาที่อยู่ในระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่จึงถูกจัดว่าเป็นระยะของวัยรุ่น (จอร์ท สแตนเลย์ ฮอลล์ อ้างถึง ผศ.มัลลิกา ทรงวุฒิสีล 2526 : 249)

สุชา จันทร์เอม ได้ให้ความหมายไว้ว่า วัยรุ่นคือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็กเป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาวัยผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดขั้นแน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดลงเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญและถ้ากำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใดก็คือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน และมีขนขึ้นในที่ลับ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่มีย้ำน้ำกาม (สุชา จันทร์เอมและสุรางค์ จันทร์เอม 2521 :18-19)

สุพิศรา สุภาพ ได้ให้ความหมายว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเจริญทางร่างกายและจิตใจ

“ร่างกาย” คือ การไม่เป็นเด็กอีกต่อไป

“จิตใจ” หมายถึง การรู้จักใช้เหตุผล รู้จักควบคุมอารมณ์ รวมทั้งสามารถเข้ากลุ่มหรือทำกิจกรรมต่างๆในสังคมได้ (สุพิศรา สุภาพ 2525 :หน้า 2)

กล่าวโดยสรุปแล้ว วัยรุ่นคือ วัยที่เพิ่งพ้นจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่

พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการ (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้าน โครงสร้างและแบบแผนของอินทรีย์ต่างๆ ส่วน การเปลี่ยนแปลงนี้จะพัฒนาไปเรื่อย ๆ จากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่งอันจะทำให้มีลักษณะและความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความเจริญเติบโตตามลำดับ ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

การเจริญเติบโต (Growth) หมายถึง ความเจริญเติบโตที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้าน ขนาด รูปร่าง สัดส่วน กระดูกและกล้ามเนื้อ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะทำให้สิ่งที่เปลี่ยนแปลงมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพมากขึ้น มีน้ำหนักเพิ่มขึ้น ความเจริญเติบโตนี้ยังรวมไปถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่น อีกด้วย (ผศ.มลวิกา ทรงวุฒิสีล:287)

พัฒนาการด้านต่างๆของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น สามารถเข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่น ได้ดีขึ้น พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่น แบ่งออกเป็น

1. พัฒนาการทางร่างกาย
2. พัฒนาการทางอารมณ์
3. พัฒนาการทางสังคม
4. พัฒนาการทางสติปัญญา
5. พัฒนาการด้านจริยธรรม

ซึ่งในแต่ละด้านมีสาระสำคัญดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย

พัฒนาการทางร่างกายของวัยรุ่นจะเห็นได้อย่างชัดเจน อัตราการเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็วนี้ ประมาณได้ว่าน้ำหนักจะเพิ่มขึ้นประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ และส่วนสูงเพิ่มในอัตรา 25 เปอร์เซ็นต์ การเจริญเข้าสู่วัยรุ่นนี้มีข้อที่น่าสังเกต คือ เราไม่อาจกำหนดแน่นอนได้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของพัฒนาการทางร่างกาย สิ่งที่จะช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตทางร่างกาย รวมตลอดจนถึงอิทธิพลต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการวุฒิภาวะและความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลด้วย พัฒนาการวัยรุ่นทางร่างกายนี้มีส่วนสัมพันธ์ต่อเนื่องกับพัฒนาการทางเพศ ถ้าร่างกายเจริญเติบโตเร็ว ภาวะของความเป็นวัยรุ่นก็จะเร็วด้วย

ลักษณะสำคัญที่เห็นได้ง่ายเมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่นนั้น คือการแตกเนื้อหนุ่มสาว ในระยะนี้จะเห็นได้ว่าร่างกายของเด็กทั้งหญิงและชายเปลี่ยนแปลงไปในวัยเด็กนั้นรูปร่างของเด็กหญิงและเด็กชาย จะไม่แตกต่างกันมาก เว้นแต่อวัยวะเพศเท่านั้นแต่พออายุย่างเข้าประมาณ 10-13 ปี ความแตกต่างของเพศทั้งสองจะค่อยปรากฏชัดเจนขึ้น ทั้งทางร่างกายและทางจิตกริยา เช่น ความสูง (ชายสูงกว่าหญิง) ลำเนียง (หญิงแจ่มใส ชายห้าว) ตำแหน่งที่ขนขึ้น (ชายขึ้นที่หน้าอก ริมฝีปาก หญิงมีน้อยหรือไม่มีเลย) โดยปกติแล้วเด็กชายจะเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ช้ากว่าเด็กหญิงประมาณ 1-2 ปี ลักษณะที่ทำให้ผู้หญิงผิดกับผู้ชายนี้เรียกว่า Secondary Sex Characteristics ความเจริญของเพศที่เป็นไปโดยปกติจะเริ่มเห็นชัดเมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว เข้าใจกันว่าความเจริญของต่อม (Glands) บางชนิดในร่างกายเป็นของจำเป็นที่ทำให้คนมีลักษณะให้เห็นความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชายได้ชัด การเข้าสู่วัยหนุ่มสาวนั้น อาจแบ่งได้เป็น 3 ระยะ ระยะแรกนั้นเป็นแต่เพียงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเกิดขึ้นแต่ยังทำหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ทางสืบพันธุ์ยังไม่ได้ ระยะที่สองเป็นตอนที่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมาถึง ระยะที่อวัยวะสามารถทำการสืบพันธุ์ได้แต่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายยังไม่สมบูรณ์โดยแท้ ระยะสุดท้ายที่เป็นระยะที่เรียกว่ามีพัฒนาการทาง Secondary Sex Characteristics คือ ลักษณะที่ทำให้เห็นความแตกต่างของชายและหญิงโดยชัดเจน (ประสาท หลักศัลยา 2499:12)

ลักษณะการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงมีความแตกต่างกันอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. เด็กหญิงจะเริ่มเติบโตเร็วกว่าเด็กชาย สังเกตได้ว่าในเด็กหญิงช่วงอายุประมาณ 9-12 ปี จะสูงกว่าและตัวโตกว่าเด็กชาย
 2. เด็กชายจะเริ่มเติบโตเร็วกว่าเด็กหญิง ในช่วงอายุประมาณ 13 ปีขึ้นไป (ระยะแตกเนื้อหนุ่มสาวของเด็กหญิง อายุโดยเฉลี่ย 12 ปี เด็กชายอายุ 14 ปี)
 3. เด็กหญิงจะมีขนาดการเจริญเติบโตของโครงสร้างทางร่างกายน้อยกว่าเด็กชาย
- การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จากเด็กเข้าสู่วัยรุ่นของชายหญิงจะมีลักษณะแยกเปรียบเทียบให้เห็นได้ตามลำดับของการพัฒนาทางด้านร่างกาย ดังนี้

ชาย	หญิง
1. มีขนที่อวัยวะเพศ	1. มีขนที่อวัยวะเพศ
2. มีขนรักแร้	2. มีขนรักแร้
3. มีขนหนาดำตามใบหน้า	3. มีขนหนาดำตามใบหน้าเล็กน้อย ผมนบน ศีรษะจะขึ้นอีกครั้ง
4. มีขนขึ้นตามลำตัวมาก	4. มีขนขึ้นตามลำตัวน้อย
5. มีลูกกระเดือกใหญ่ขึ้น	5. มีลูกกระเดือกขึ้น ไม่มากนัก
6. การเปลี่ยนแปลงของกล่องเสียงมีมาก	6. การเปลี่ยนแปลงของกล่องเสียงมีน้อย
7. ไหล่ขยายกว้าง	7. ไหล่ขยายไม่กว้างนัก
8. หน้าอกและสะโพกเปลี่ยนขยายเล็กน้อย	8. หน้าอกและสะโพกขยายมาก
9. การรัดตัวของกล้ามเนื้อตามไหล่ ต้นแขน และน่องมีมาก	9. การรัดตัวของกล้ามเนื้อตามไหล่ ต้นแขนและน่องไม่มากนัก
10. ต่อมเหงื่อมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น	10. ต่อมเหงื่อมีประสิทธิภาพในการทำงาน เพิ่มขึ้น

นอกจากนั้นสิ่งที่เห็นได้ชัดอีกประการหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่า เด็กชายและเด็กหญิงได้เข้าสู่วัยรุ่นแล้วคือ การมีประจำเดือนของเด็กหญิงและการหลั่งน้ำกามของเด็กชาย ในระยะนี้ถ้าเด็กชายและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กหญิงมีเพศสัมพันธ์กันสามารถให้กำเนิดบุตรได้ (Cole Luellin ,psychology of Adolescence, 1964:72)

2. พัฒนาการทางอารมณ์

อารมณ์จะมีบทบาทต่อระยะวัยรุ่นมากเพราะวัยรุ่นเปรียบได้กับวัยพายุแคะม วัยรุ่นจะทำกิจกรรมแทบทุกอย่างด้วยการใช้อารมณ์รุนแรง การปรับตัวของชีวิตในวัยรุ่น จึงค่อนข้างจะสับสน ความต้องการทางด้านเพศจะมีอิทธิพลสูงในขณะนี้ และความอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง จะผลักดันให้วัยรุ่นออกไปเผชิญกับโลกภายนอก ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นได้ผลทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว อันจะนำและเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนาทางอารมณ์ที่กว้างขวางออกไป

อารมณ์ของวัยรุ่นมักจะไม่วงที่ เกิดการแปรปรวนได้ง่าย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ และวัยรุ่นมักได้รับการตำหนิตติเตียนจากผู้ใหญ่อยู่เสมอ การใช้อารมณ์ของผู้ใหญ่เป็นเครื่องตัดสินอารมณ์ของวัยรุ่น จึงเป็นเรื่องที่ไม่ทำให้เกิดผลดีต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น อารมณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่สำคัญ ได้แก่ ความหวาดกลัว ความกังวลใจ ความโกรธ ความรัก ความอิจฉาริษยา ความอยากรู้อยากเห็น (ผศ. มลวิภา ทรงวุฒิสิต: 300)

Rogers ได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่อารมณ์รุนแรงจึงได้ชื่อว่า “วัยพายุแคะม” ชอบแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกตรงไปตรงมา เปิดเผย อารมณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นได้ง่ายและเปลี่ยนแปลงง่าย วัยรุ่นมักจะทำกิจกรรมแทบทุกอย่างด้วยการใช้อารมณ์รุนแรง การปรับตัวในชีวิตของวัยรุ่นจึงค่อนข้างสับสน ในระยะนี้ความต้องการทางเพศจะมีอิทธิพลสูงมาก วัยรุ่นจะเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเพศซึ่งเป็นเรื่องแปลกใหม่ในชีวิต ในช่วงนี้วัยรุ่นมักเกิดปัญหาการติดต่อสัมพันธ์ หรือปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น เพราะวัยรุ่นเกิดความไม่แน่ใจ เนื่องจากเขาไม่ใช่เด็กแต่เขาก็ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ ในบางครั้งเขาก็อยากเป็นผู้ใหญ่จะได้ทำอะไรตามใจชอบแต่ในบางครั้งเขาก็ต้องการที่จะเป็นเด็ก อยากรทำตามเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงมีความต้องการที่จะพึ่งพาตนเอง ซึ่งอาจแสดงออกโดยการฝ่าฝืนกฎระเบียบของครอบครัวหรือโรงเรียน ทั้ง ๆ ที่เขาต้องการความสนใจจากผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระ ดังนั้นความเข้มงวดกวดขันของพ่อแม่หรือผู้ปกครองนอกจากจะทำให้วัยรุ่นเกิดความเครียดแล้ว ยังอาจแสดงออกด้วยการมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใหญ่ เช่น การแต่งกายแปลก ๆ หรือมีพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การที่วัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเนื่องจากวัยรุ่นมีรูปร่างแตกต่างจากวัยที่ผ่านมา การมีรูปร่างเปลี่ยนแปลงไปเป็นผู้ใหญ่ ทำให้วัยรุ่นสนใจตนเองมากขึ้นและมีความสนใจที่จะทำตามแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ แต่เนื่องจากวัยรุ่นยังไม่สามารถที่จะเข้าใจและทำตนได้เหมาะสม รวมทั้งผู้ใหญ่มองว่าบุตรของตนยังเป็นเด็ก วัยรุ่นและผู้ใหญ่จึงมักขัดแย้งกัน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีอารมณ์ไม่มั่นคง เกิดความเครียดและมักจะแสดงอารมณ์ออกมาทันที

2. การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายใน ค่อมไร้ท่อ นับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ เช่น การขยายตัวของกระเพาะอาหารทำให้เด็กกินจุขึ้น ภายในร่างกายมีการใช้พลังงานเพิ่มมากขึ้น ทำให้เด็กเหนื่อยง่ายและต้องการพักผ่อน การทำงานของต่อมเพศ ทำให้วัยรุ่นเริ่มสนใจเพศตรงข้ามและเริ่มมีอารมณ์รักต่อเพศตรงข้าม

3. การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องไปมีส่วนต่อสังคมนอกบ้านในลักษณะต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้วัยรุ่นต้องปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เช่น ในหมู่เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ของวัยรุ่นมักจะขัดแย้งกับผู้ใหญ่ การเข้มงวดกวดขันของผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการคบเพื่อน การเรียน การแต่งกาย ทำให้วัยรุ่นเกิดความหงุดหงิด วิตกกังวล ไม่มั่นใจในตนเอง เกรงว่าเพื่อนจะไม่รัก สิ่งเหล่านี้จึงมักทำให้วัยรุ่นเกิดความคับข้องใจอยู่เสมอ

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะปรับตัว ดังนั้นวัยรุ่นจึงมักตกอยู่ใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่ช่วยทางอารมณ์ได้ง่าย เพราะวัยรุ่นมีอารมณ์อ่อนไหว เชื่อง่าย หลงง่าย มีอารมณ์ไม่มั่นคง จึงมักเกิดปัญหา ขุ่นยากทางอารมณ์เสมอ การที่ผู้ใหญ่ค่อย ๆ เตรียมวัยรุ่นและให้ความสนใจอย่างสม่ำเสมอด้วยความเข้าใจจะช่วยให้วัยรุ่นผ่านพ้นวัยนี้ไปได้ด้วยดี (Dorothy Rogers, *The Psychology of Adolescence*, 1972:115-119, 27-28)

3. พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการทางสังคมในวัยรุ่นนี้สืบเนื่องมาจากพัฒนาการทางสังคมในวัยเด็ก โดยจะเริ่มมาจากภายในครอบครัวแล้วจึงขยายไปสู่ความสัมพันธ์ภายนอก เช่น เด็กวัย 13 ปี มักชอบอยู่ตามลำพังทั้งนี้ เป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงภายในของตนเองคือ เปลี่ยนแปลงทั้งทางกาย อารมณ์ และความคิด ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเข้าสังคมด้วย แต่มิได้เป็นดังนี้เสมอไป การที่วัยรุ่นไม่ชอบรวมกลุ่มกับสมาชิกในครอบครัว อาจเป็นเพราะต้องการเป็นอิสระ นอกจากนี้การที่มีเสียงเปลี่ยนไปจากเดิมหรือรูปร่างที่สูงใหญ่ แขนขาแข็งแรง ทำให้วัยรุ่นเกิดรู้สึกอาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาย	หญิง
<p>1. เด็กผู้ชายมักชอบพี่ชายหรือน้องชายและชอบเลี้ยงดูน้องที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี</p> <p>2. เด็กผู้ชายเมื่ออายุ 13 ปี จะมีความใกล้ชิดกับแม่มากกว่าพ่อ และเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อน ๆ จะไม่ชอบให้แม่แสดงความรักเพราะกระดากอาย</p> <p>3. เด็กผู้ชายจะคบเพื่อนเพศเดียวกัน มีเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ แต่ยังไม่ค่อยสนิท เด็กผู้ชายต้องการจะทำกิจกรรมมากขึ้นทั้งในและนอกโรงเรียน</p> <p>4. เด็กผู้ชายเริ่มสนใจเพศตรงข้ามเมื่ออายุ 14 ปี</p>	<p>1. เด็กผู้หญิงมักชอบพี่สาวหรือน้องสาว</p> <p>2. เด็กผู้หญิงเมื่ออายุ 15 ปี เริ่มมีความสัมพันธ์อย่างอบอุ่นกับพ่อและนิยมพ่อกว่าแม่</p> <p>3. เด็กผู้หญิงจะคบเพื่อนเพศเดียวกันอายุ 13 ปี จะเริ่มมีเพื่อนเป็นกลุ่มเล็กลง มักคบกันประมาณ 2-3 คน มีเพื่อนสนิทที่จะบอกความลับได้ และอายุ 15 ปี จะมีเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น</p> <p>4. เด็กผู้หญิงมักจะสนใจเด็กชายที่โตกว่า เนื่องจากมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าเด็กผู้ชายในวัยเดียวกัน</p>

(สมชาย ธีธัญญกุล 2526:45)

สำหรับลักษณะความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นนั้น เด็กวัยรุ่นทุกคนมักมีความลำบากใจอย่างยิ่งในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศและต้องระวังตัวมากด้วยเพราะเกรงว่าจะไม่เป็นที่ถูกใจกันและกัน เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นกังวลและหมกมุ่นอยู่กับปัญหานี้มาก เขาคิดเพื่อฝันอยู่กับเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ส่วนความเพื่อฝันจะเป็นลักษณะใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เขาได้ เช่น จากหนังสือ ภาพยนตร์ จากที่ได้อ่านหรือได้ยินมาในความรู้สึกของวัยรุ่นนั้น สิ่งที่เขาต้องการคือ “การได้เป็นที่รัก” ใครจะรักเขาหรือเขาจะรักใคร่นั้นไม่สำคัญ ขอให้เขาได้เป็นที่รักและได้รักซึ่งถือว่าเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ของวัยรุ่น แต่เมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาจะคิดได้ว่าความคิดหรือการกระทำที่เสวมนั้นเป็นเรื่องเหลวไหล (ชัยนาท นาคบุปผา 2515 :19-20)

4. พัฒนาการทางปัญญา

วัยรุ่นเป็นระยะของการพัฒนาทางด้านสติปัญญาอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากการดูแลเอาใจใส่ของบิดามารดาผู้ปกครอง นับแต่การเริ่มแรกของชีวิต ความสามารถในการรับรู้จะพัฒนาอย่างเต็มที่ก่อนช่วงอายุ 25 ปี และค่อย ๆ ลดลงตามลำดับ ในช่วงอายุ 35 ปีความสามารถทางสติปัญญาจะเริ่มลดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียเจท์ กล่าวถึงการพัฒนทางสติปัญญาของวัยรุ่นว่าเป็นช่วงที่ระดับสติปัญญาพัฒนาสูงสุด จะมีความสามารถคิดได้อย่างเป็นระบบ ทั้งในสิ่งที่ป็นรูปธรรมและนามธรรม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนกเปรียบเทียบทฤษฎี กฎเกณฑ์ หรืออาจคิดค้นแนวคิด ทฤษฎีใหม่ ๆ ได้นอกจากนั้นวัยรุ่นยังสามารถมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง พยายามรู้จักตนเอง และขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ รู้จักถกถกเถียงและเข้าใจสังคมดีขึ้น รู้จักพยายามที่จะพึ่งตนเองและเริ่มมีความคิดส่วนตัวที่เก็บไว้เป็นความในใจเฉพาะตน ไม่เปิดเผยให้ใครรู้ อย่างไรก็ตามแม้ในช่วงวัยรุ่นนี้ระดับสติปัญญาจะพัฒนาเต็มที่ สมองมีความจำดี การหาเหตุผลก็พัฒนามาก วัยรุ่นจะสนใจทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว อยากรู้อยากเห็นไปหมด มีความคิดที่จะแก้ไขปัญหาได้ดี และคิดได้หลายแง่มุม แต่วัยรุ่นเป็นวัยที่เพิ่งผ่านพ้นจากวัยเด็ก แม้ว่าวัยรุ่นจะมีสติปัญญาดี แต่มีขนาดความรับผิดชอบ หรือขาดการไตร่ตรองที่ดี ดังนั้นพฤติกรรมบางอย่างของวัยรุ่นในบางครั้งก็อาจผิดพลาดได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรทำความเข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่น เพื่อที่จะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นและผู้ใหญ่ให้น้อยลง

การคิดด้วยการพิจารณาจริงจังกับสิ่งที่เห็น (concrete operations) กับการคิดนามธรรมที่อาศัยความคิด ความเข้าใจ ทักษะคิด อารมณ์ (formal operations) เป็นลักษณะแนวคิดของวัยรุ่นที่มักทำให้เกิดความสับสนในใจอยู่เสมอ บางอารมณ์เขาอาจมีความคิดที่จริงจัง ต้องให้เห็นเข้าใจชัดเจนจึงจะยอมรับ บางที่เขาอาจฝัน นึกคิดเอาตามอารมณ์ความรู้สึกของตนจนไม่รับฟังผู้อื่น อาจเกิดแนวคิดหลายอย่างกับวัยรุ่นได้พร้อมกันและสร้างความขัดแย้งภายใน ในการวางตัวและการทำงานให้กับวัยรุ่นได้มาก ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหาที่ทำให้เขาขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ลักษณะการคิด นามธรรมนี้ ทำให้เกิดการพัฒนทางความคิดของวัยรุ่น ดังนี้

1. วัยรุ่นสามารถคิดแก้ปัญหาโดยอาศัยวิธีการหลายอย่าง เช่น การลองผิดลองถูก ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้วัยรุ่นได้ลงมือทำเอง ได้พบปัญหาและหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นกว่าจะเป็นที่พอใจ

2. ความสามารถในการเข้าใจลักษณะสัญลักษณ์ต่าง ๆ วัยรุ่นสามารถเข้าใจและจำสัญลักษณ์แทนได้ ไม่จำเป็นต้องอธิบายอย่างละเอียด โดยวัยรุ่นจะประมวลจากความคิดรวบยอดและลักษณะเหตุการณ์ต่าง ๆ บางทีวัยรุ่นนำลักษณะความคิดนี้มาใช้ตั้งเครื่องหมายสัญลักษณ์ ภาษาแสดง ใช้เป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มของคน

ประสบการณ์ของวัยรุ่นแต่ละคนเป็นต้นแบบของการอธิบายความเข้าใจ สัญลักษณ์การพัฒนาความคิดนี้แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นสนใจในการใช้ความคิด ความเข้าใจมากกว่าการจำการเลียนแบบ และรับฟังคำบอกเล่า ผู้ใหญ่จึงควรปล่อยให้วัยรุ่นได้มีโอกาสแสดงความคิดของตนบ้าง

3. ความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ (systematic thinking) การคิดอย่างมีระบบคือ ลักษณะการคิดใคร่ครวญที่ เพียเจท์ อธิบายว่ามี 3 ขั้นตอนคือ

1) การหาสมมติฐาน (Hypothesis) คือการคาดการณ์ว่า ถ้ามีสิ่งนี้เกิดขึ้นแล้ว น่าจะมีสิ่งนั้นเกิดขึ้น

2) การพิจารณาผลย้อนกลับ (deduction) คือ การรวบรวมข้อคิดจากการคาดคะเนขั้นต้น เพื่อหาความจริง หรือความถูกต้อง

3) การใช้เหตุผล (reasoning) คือ การย้ายแนวคิดที่รวบรวมว่ามีสิ่งที่น่าเชื่อถืออย่างไร การคิดทั้ง 3 ขั้นตอนที่กล่าวนี้ วัยรุ่นและผู้ใหญ่อาจไม่ได้พัฒนาถึงขั้นการใช้เหตุผลสูงสุด (formal operation thought) ได้ทุกคนบางคนอาจคิดเพียงขั้นรู้จักยึดตนเอง เช่น ระดับเด็กก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ฐานะทางสังคมเศรษฐกิจ ฐานะทางวัฒนธรรมของครอบครัว ระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคล (เพียเจท์ อ้างจากฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม 2527:68)

5. พัฒนาการทางจริยธรรม

เพียเจท์ พบว่า วัยรุ่นมีพัฒนาการทางจริยธรรม แบบคิดเชื่อมโยงหาเหตุผลคำนึงถึงความเป็นไปได้และเป็นไปไม่ได้ (moral relativism) คือ ในวัยเด็กจะตัดสินอะไรโดยคำนึงถึงสาเหตุและสถานการณ์ที่แตกต่างกันด้วย เด็กพวกนี้จะเข้าใจว่า “กฎ” นั้นไม่ใช่ไม่ใช่ระเบียบที่ตายตัว แต่เป็นข้อตกลงที่ควรเคารพปฏิบัติตาม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม วัยรุ่นจะตัดสินคุณค่าทางจริยธรรมโดยพิจารณาจากความคิดเห็น ค่านิยมซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมว่าเป็นสิ่งที่ดีงามและเป็นที่ยอมรับ ขั้นนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของการพิจารณาค่านิยมของตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่ปรัชญาในการดำเนินชีวิตเมื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่ (เพียเจท์ อ้างจากเพ็ญรัตน์ เพชรคาปี 2524 :24)

ความต้องการของวัยรุ่น

เมื่อลักษณะทางกายและอารมณ์เปลี่ยนแปลง ความต้องการต่าง ๆ ของวัยรุ่นย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพราะเป็นวัยที่ไม่ได้ยึดความต้องการของกลุ่มครอบครัวเป็นหลักเหมือนในสมัยเด็ก ๆ ที่พ่อแม่มีอิทธิพลต่อเด็กอย่างมากในการสร้างทัศนคติและความประพฤติต่าง ๆ เพราะความต้องการของวัยนี้มักเกิดจากค่านิยมของกลุ่มเพื่อน นายแพทย์วิทยา นาควัชระ ได้กล่าวถึงความต้องการของเด็กวัยรุ่นไว้ ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความต้องการความรัก วัยรุ่นต้องการความรักจากหลายฝ่าย เช่น จากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง จากครู จากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ การต้องการความรักนี้อาจเป็นเพราะว่าตนเองคิดว่า มีคนสนใจและรักตัวเองน้อยลง ซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจที่ไม่ค่อยมั่นคง ไม่แน่ใจในควมมีค่าของตนเอง คิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากเรียกร้องให้เขา รักและสนใจตัวเองมากขึ้น

2. ความต้องการอยากรู้และทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบัง หรือโดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกต้อง นอกจากความสนใจแล้ววัยรุ่นยังอยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศอีกด้วย เพราะเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ รักแบบหลงใหล ใฝ่ฝัน และเป็นความรักแบบรุนแรงไม่ค่อยมีเหตุผล

3. ความต้องการอิสระมากขึ้น สำหรับความต้องการอิสรภาพนั้นจะรุนแรงมากในวัยนี้ วัยรุ่นต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการตัดสินใจ วางแผน วางโครงสร้างของชีวิต และอยากลงมือทำด้วยตนเอง จะไม่ยอมให้ผู้ใหญ่มาก้าวก่ายในชีวิตของตน และมักคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการของตน

4. ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชย อยากมีชื่อเสียง อยากเด่น อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมแต่ก็ทำได้สำเร็จค่อนข้างยากเพราะขาดระบบในการทำงาน ขาดวิจารณญาณในตัวเอง ดังนั้นผู้ใหญ่จะต้องหาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางแก้ไข

5. ความต้องการรวมกลุ่ม วัยนี้เป็นวัยที่เพื่อนมีความสำคัญมากเป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ จึงทำตามเพื่อน แม้ว่าบางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม

6. ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรงมากในวัยนี้ เช่น ต้องการคบเพื่อนใหม่ ๆ ต้องการทดลองสิ่งต่าง ๆ ตามเพื่อน เช่น การเดินขบวน การติดสิ่งเสพติด ฯลฯ

7. ความต้องการมีอนาคต ต้องการมีความสำเร็จ วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเองมีจุดมุ่งหมายในอนาคต มีการวางแผนว่าสำเร็จการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพอะไร

8. ความต้องการแบบอย่างที่ดี ถึงแม้ว่าวัยรุ่นจะชอบความอิสระ แต่ก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี อยากเลียนแบบผู้ใหญ่ซึ่งจะเห็นได้จากเด็กชายที่ต้องการพ่อมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต เด็กหญิงก็ต้องการแม่เช่นกัน ฉะนั้นผู้ใหญ่จึงต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ต้องคอยนำทาง คอยตักเตือนเมื่อเด็กทำผิด และให้รางวัลเมื่อทำดี (วิทยา นาควัชระ 2526:392-393)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติและการปฏิบัติ

คำว่า “ทัศนคติ” (Attitude) ในภาษาไทยมีคำที่นักวิชาการใช้ เพื่อแทนคำว่า “Attitude ” เช่น เจตคติ หรือ ท่าที ประภาเพ็ญ สุวรรณ มีความคิดเห็นว่าทัศนคติเป็นนามธรรมและเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกทางด้านปฏิบัติหรือที่เรียกว่า พฤติกรรม แต่ไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากทัศนคติเป็นสถานภาพแห่งความพร้อมที่จะได้ตอบ (State of readiness) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางของการสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า

ความหมายของทัศนคตินั้นยังไม่เป็นที่ยอมรับตรงกันในหมู่นักจิตวิทยาหรือกลุ่มผู้ทำการศึกษารื่องทัศนคติ ดังนั้นแต่ละกลุ่มแต่ละคนก็ให้ความหมายตามหลักการ ความเชื่อที่ตนเองเลือกใช้จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของนักจิตวิทยาหลายท่าน ในสหรัฐอเมริกาซึ่งได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ทัศนคติ” ไว้ดังนี้

เทอร์สโตน (Thurstone 1967 : 39) กล่าวว่า “ ทัศนคติเป็นระดับของความรู้สึกมากน้อย ในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง (Psychological Objective) ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เช่น สิ่งของ บุคคล บทบาท องค์การ ความคิด ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ”

อลพอร์ต (Allport 1967 : 810) ให้ความหมายไว้ว่า “ ทัศนคติเป็นสภาวะความพร้อมของจิตใจและประสาท โดยอาศัยประสบการณ์เข้ามาช่วย ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดแนวทางและการแปรเปลี่ยน ในเรื่องการตอบสนองของบุคคลต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้าที่มากเกี่ยวข้องด้วย ทัศนคติของบุคคลนั้นสร้างขึ้นหรือมีขึ้นได้จากการพูดจากับครอบครัว เพื่อนฝูง และเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ”

กู๊ด (Good, 1956: 49) ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อสภาพการณ์ บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 :18) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกอันบ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และทัศนคติเป็นนามธรรมและเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะได้ตอบ (State of Readiness) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2530: 238) ให้คำนิยามคำว่า ท่าทีทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มาและกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสันับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งอาจเป็นแบบเข้าสู่ (Approach) หรือถอนตัวออก (Withdrawal) ก็ได้ และด้วยเหตุนี้วัตถุที่เป็นเป้าหมายของปฏิกิริยาจึงอาจจะมีคุณค่าในทางบวกหรือลบก็ได้ ในแง่ของแต่ละบุคคล

จากการที่กล่าวอ้างมาสามารถสรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ซึ่งอาจเป็นบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือเหตุการณ์ สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบของแต่ละบุคคล เช่น ชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยยอมรับได้ หรือยอมรับไม่ได้ เป็นต้น

องค์ประกอบของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526:18) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) หรือด้านความคิดความเข้าใจ ได้แก่ ความคิดที่เป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกันตามแต่ละบุคคล
2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้า “ความคิด” อีกต่อหนึ่ง ซึ่งแล้วแต่ว่าบุคคลนั้นจะมีความรู้สึกนึกคิดในทางบวกหรือทางลบ
3. องค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ (Behavioral Component) องค์ประกอบนี้มีแนวโน้มไปในทางปฏิบัติหรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดปฏิกิริยาหรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณลักษณะของทัศนคติ

ได้มีผู้แบ่งลักษณะของทัศนคติไว้ (ชม ภูมิภาค ,2523:159-160) ดังต่อไปนี้คือ

1.ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิด การเรียนรู้ย่อมจะมีความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ นั่นคือการเกิดเจตคตินั่นเอง

2.ทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพแวดล้อม สถานการณ์ เหตุการณ์ เปลี่ยนแปลง ไปเจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงจากเจตคติที่ยอมรับเป็นเจตคติที่ไม่ยอมรับ หรือเจตคติที่ไม่ยอมรับ ไปสู่เจตคติที่ยอมรับก็ได้

3.ทัศนคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เราสามารถทราบได้ว่าบุคคลมี ทัศนคติในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงออก ด้วยคำพูดหรือสีหน้า ท่าทาง พอใจ หรือไม่พอใจ

4.ทัศนคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อนเพราะขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์ การรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ ถึงแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้นจึงผันแปรได้

5.ทัศนคติเกิดจากการเลียนแบบ โดยการถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลอื่นได้ หากเราเห็นว่า พฤติกรรมของบุคคลที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นเชิงอย่าง

6.ทิศทาง ปริมาณ ความเข้มข้นของทัศนคติ ปริมาณมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึง ไม่พอใจอย่างยิ่ง ความเข้มข้นก็แล้วแต่ว่าจะมีความรู้สึกสุดปลายไปด้านใด ทัศนคติของบุคคลมีระดับ ความรุนแรงต่างกัน ส่วนทิศทางของทัศนคติมี 2 ทิศทางคือ ทิศทางสนับสนุน หรือในทางบวก และ ทิศทางต่อต้าน หรือในทางลบ

7.ทัศนคติอาจเกิดขึ้นจากความมีจิตสำนึกหรือจากจิตไร้สำนึกก็ได้ เมื่อบุคคลเรียนรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็จะมีจิตสำนึกที่สมบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็น คิด พิจารณาหาเหตุผล วิเคราะห์ จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร เป็นประการใดทัศนคติที่เกิดขึ้นลักษณะนี้เรียกว่าเกิดจาก จิตสำนึกในบางกรณีเจตคติอาจเกิดขึ้นโดยปราศจากจิตสำนึกก็ได้ เป็นความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นโดยมิได้มีความคิดพิจารณาไตร่ตรองแต่อย่างใด เช่น พ่อแม่ ครูอาจารย์ ห้ามพูดเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ จึงไม่กล้าพูดถึงเคยชิน จนกระทั่งมีความรู้สึกว่าการพูดถึงเรื่องเพศเป็นเรื่องหยาบคาย คำชำน่าอาย มีเจตคติในทางที่ไม่ยอมรับโดยอัตโนมัติ โดยไม่รู้ตัวคือโดยปราศจากจิตสำนึก

8.ทัศนคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร เกิดจากความรู้สึกที่สะสมมานานพอสมควร ถึงแม้ ทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าเปลี่ยนแปลงในระยะชั่วครู่ชั่วยามหรือในวันหนึ่ง ทัศนคดีย่อมมีความคงทนยากที่จะเปลี่ยนแปลง มีความรู้สึกติดต่อกับสิ่งใดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็จะมีความรู้สึกเช่นนั้นตลอดไป หรือว่าจะเปลี่ยนความรู้สึกได้ต้องใช้เวลา กระทั่งสถานการณ์ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปเกิดการเรียนรู้ใหม่

9.บุคคลแต่ละคนย่อมมีทัศนคติต่อบุคคล สถานการณ์สิ่งเดียวกันแตกต่างกัน ได้ทั้งนี้แล้วแต่ ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

การปฏิบัติ

ความหมายของการปฏิบัติ

พจนานุกรมภาษาไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2530: 494) ให้ความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติ ว่าการดำเนินไปตามระเบียบ แบบแผน การกระทำ หรือการประพฤติ ปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชำนาญ

แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติ

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติเป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งการ ปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออก และสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ หรืออาจจะเป็นพฤติกรรมที่ ล้ำช้า คือ บุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันทีแต่คาดคะเนว่า อาจจะมีปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมการ แสดงออกนี้จะต้องอาศัยพฤติกรรมทางด้านพุทธิปัญญาและเจตคติเป็นส่วนประกอบ พฤติกรรมด้านนี้ เมื่อแสดงออกจะสามารถประเมินได้ง่าย แต่กระบวนการในการก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้จะต้องอาศัยระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526: 19)

พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของบุคคล มิได้เกิดจากการที่บุคคลนั้นต้องการหรือชอบที่จะปฏิบัติ เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประภาเพ็ญ สุวรรณ ได้สรุปไว้ว่า พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของมนุษย์เป็นผลมาจาก เจตคติ บรรทัดฐานของสังคม นิสัย และผลที่คาดว่าจะได้รับหลังจากการทำพฤติกรรมนั้น ๆ แล้ว

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

รวิวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:115 -119) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2526 โดยการสุ่มตัวอย่างได้นักเรียนจำนวน 658 คน เป็นชาย 274 คน หญิง 384 คน พบว่ามีเจตคติเชิงบวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนหญิงมีเจตคติเชิงบวกมากกว่านักเรียนชายและยังพบว่านักเรียนเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 39.6) เห็นด้วยว่าผู้ชายควรมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน และพบว่าร้อยละ 14.6 ของกลุ่มตัวอย่าง เคยไปที่สถานอายุขบถวค สถานโบว์ลิ่งและไนท์คลับ ร้อยละ 33.4 เคยดูหนังสือโป๊ ร้อยละ 18.4 เคยดูภาพยนตร์โป๊ ร้อยละ 32.9 เคยดื่มสุราหรือของมีนเมา

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ (2529 : 20 – 25) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้การศึกษาแบบกึ่งการทดลองประกอบกับการศึกษาทางสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา เป็นการวิจัยแบบติดตามระยะเวลา (time series design) เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม 2528 ถึงเดือนกันยายน 2529 ทำการศึกษานักเรียนทั้งโรงเรียน 1,120 คน มีนักเรียนที่สามารถติดตามได้ตลอดระยะเวลาการวิจัยทั้งสิ้น 502 คน เป็นนักเรียนชาย 243 คน นักเรียนหญิง 259 คน ผลการศึกษากการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศพบว่าเพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ สถานที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง และทัศนคติเรื่องเพศเป็นปัจจัยผลักดันให้มีความประพฤติดที่ติดตามมาจากกรณีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภที่ไม่เพียงปรารถนาตลอดจนการทำแท้ง โดยพบว่านักเรียนอาชีวะที่ศึกษามีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 52 (261 คน) เป็นนักเรียนชาย ร้อยละ 74.1 ของนักเรียนชายที่ศึกษา และนักเรียนหญิง ร้อยละ 31.3 ของนักเรียนที่ศึกษาเมื่อนักเรียนเกิดความต้องการทางเพศ ร้อยละ 30.9 ของกลุ่มตัวอย่าง กระทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 16.1 ไปมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน จากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยพบว่าจำนวนผู้ที่รู้วิธีการใช้ถุงยางอนามัยได้ถูกต้องมีเพียงร้อยละ 3.6

สุนนา ชมพูทวีป และคณะ (2530 : 31 -36) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะคิดและประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เมื่อพฤศจิกายน 2529 จำนวน 4,377 คน จากการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน โดยคิดจากสัดส่วนของนักเรียน ได้ตัวอย่างจากโรงเรียนรัฐบาล 15 โรงเรียน เอกชน 6 โรงเรียน สุ่มตัวอย่างนักเรียนแต่ละโรงเรียนจากการ

เลือกเพียง 1 ห้องเรียน ในแต่ละชั้นเรียนทำการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ให้นักเรียนเป็นผู้ตอบเอง จากการศึกษพบว่านักเรียนเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงควรมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ร้อยละ 13.9 และยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับการร่วมเพศ ร้อยละ 6.4 พบในเพศชาย ร้อยละ 12 เพศหญิง ร้อยละ 1.1 ในกลุ่มเพศชายมีประสบการณ์รักร่วมเพศ ร้อยละ 3.6 และมีประสบการณ์เที่ยวโสเภณี ร้อยละ 9.0

สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค (2530:301-313) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เฉพาะที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2529 โดยสุ่มตัวอย่างนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ได้นักเรียนจำนวน 510 คน มีอายุระหว่าง 17-19 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี จากการศึกษพบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดและการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์จะมีความรู้ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ และยังพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 39.2 เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 62.4 เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12.3

จุฑามาศ นุชนารถ (2531 : 74 – 81) ศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา 836 คน เป็นชาย 411 คน หญิง 425 คน เลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและทำการเก็บข้อมูลในช่วงปีการศึกษา 2530 โดยใช้แบบสอบถามให้นักเรียนเป็นผู้ตอบด้วยตนเอง ผลการศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยถ้ายิ่งได้รับค่าใช้จ่ายสูง อัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย และพบว่าการอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์ที่มีภาพการร่วมเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุกานดา สุวนิชาติ และสิรินุช คุณานิธิพงษ์ (2532:26-29) ได้ศึกษาความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา อาสาสมัคร เพื่อแนะแนวปัญหาทางเพศสำหรับวัยรุ่นหนุ่มสาวในสถาบันการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาชาย 17 คน นักศึกษาหญิง 32 คน จากการวัดความรู้ พบว่า มีความรู้เฉลี่ย 18.31 โดยไม่ระบุว่าอยู่ในระดับสูง กลางหรือต่ำ แต่พบว่าทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี อีกทั้งพบว่า ความรู้และทัศนคติต่อเรื่องเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศุภจรี วชิวิวัฒน์ (2533 : 92 – 97) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะ ทักษะ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศ และโรคเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2532 เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.6 มีทัศนคติเชิงบวก และพบว่าเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีประสพการณ์ทางเพศ โดยนักเรียนชายที่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายมากมีประสพการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนชายที่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายน้อยและพบว่าการดื่มสุราหรือของมีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จะมีประสพการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

อัญชลี คตินุรักษ์ (2535:99-105) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย อายุ 15-24 ปี จำนวน 1,094 คน พบว่า บุคคลที่นักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก เป็นหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 53 เป็นหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 47 ประมาณ 2 ใน 5 ของนักศึกษาทั้งหมด เคยเที่ยวหญิงบริการทางเพศ โดยพฤติกรรมในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 36 มีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 31 อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 12 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า รายได้ที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยนักศึกษาที่ได้รับรายได้ต่อเดือนสูงจะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่ำ และพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านเพื่อน หอพัก หรือบ้านเช่า มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่พักกับบิดามารดา

จุฬารัตน์ เจริญประชากร (2537:ข) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชายจำนวน 514 คน พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก รองลงมาคือเพื่อนหญิง และยังพบว่าการดื่มสุราของมีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังพบว่าการเคยเที่ยวผับ บาร์ สถานอาบอบนวด หรือสถานเริงรมย์อื่น ๆ และการอ่านหนังสือกระตุ่นอารมณ์ทางเพศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

สเน็ดเดนและเครเมอร์ (Snedden and Kremer, 1992: 255 – 512) ได้ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไอร์แลนด์เหนือ (Sexual behavior and attitudes of university students in Northern Ireland) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไอร์แลนด์เหนือ (North Ireland) จำนวน 2 กลุ่มที่ศึกษาอยู่ระหว่างปี 1987 และ 1988 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง 419 คน และเพศชาย 201 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ความรู้ทางเพศ และเจตคติเรื่องเพศ เอดส์ รักร่วมเพศ การคุมกำเนิด และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทางเพศในระดับต่ำคือมีเพียงร้อยละ 50 ของนักเรียนชาย และร้อยละ 44 ของนักเรียนหญิงที่ระบุว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ และผู้ที่มีประสบการณ์ทางเพศ ร้อยละ 49 มีความสัมพันธ์กับคู่นอนเพียงคนเดียว นักเรียนในชั้นปีการศึกษาแรกๆ มีจำนวนคู่นอนมากกว่านักเรียนในชั้นที่สูงขึ้นโดยร้อยละ 51 ของจำนวนนี้ระบุว่าตนเองมีคู่นอนมากกว่า 3 คน (จรรยา ดวงแก้ว อ้างถึง สเน็คเดนและเกรมเมอร์)

ออฟเฟอร์ (Offer 1971:40-48) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศของกลุ่มวัยรุ่น ” โดยทำการศึกษาดูตามเป็นระยะยาว กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High school) ปีที่ 1 จนกระทั่งสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาและเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง 80 % เห็นว่าการร่วมประเวณีก่อนแต่งงานนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้แต่ควรจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน เพราะถ้าตั้งครรถ์ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 % เคยร่วมประเวณีเมื่อศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 3 และเพิ่มขึ้นถึง 30 % เมื่อศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยปีที่ 1 และเพิ่มเป็น 50 % เมื่ออยู่มหาวิทยาลัยปีที่ 3 (ศุภจรี วชิภักดิ์ อ้างถึง ออฟเฟอร์)

โลว์อิง (Lowing 1972 : 6685) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ ความต้องการและความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 ” ที่รัฐอินเดียน่า สหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สนใจปัญหาเรื่องเพศในสังคม (ศุภจรี วชิภักดิ์ อ้างถึง โลว์อิง)

อีเวอร์สัน (Iverson 1974:7584 A.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ เพศศึกษาและเจตคติของวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ” จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นซึ่งมีอายุ 11-19 ปี ในสังคมชั้นกลางของชานเมืองในรัฐวอชิงตัน ดี ซี จำนวน 135 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. มาตรฐานเบื้องต้นในเรื่องเพศที่วัยรุ่นกลุ่มนี้ใช้เป็นแนวทางในการแสดงพฤติกรรมทางเพศเป็นผลเนื่องมาจากเพศศึกษา
2. วัยรุ่นที่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศมาแล้ว มีพฤติกรรมทางเพศอย่างถูกต้องและเรียบร้อยมากขึ้นและยังพบว่าเนื้อหาวิชาเพศศึกษามีได้เป็นเครื่องชักจูงให้มีความประพฤติดีทางเพศแต่ประการใด

(ศุภจรี วชิภักดิ์ อ้างถึง อีเวอร์สัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.1 ประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ซึ่งมีนักศึกษาทั้งหมด 14,322 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการสุ่มมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานครขึ้นมาและก่อนที่จะทำการกำหนดขนาดตัวอย่าง คณะผู้ทำวิจัยได้ทำการทำแบบสอบถามทดลอง (Pretest) จำนวน 30 ชุด เพื่อหาข้อผิดพลาดของแบบสอบถามและประมาณค่าสัดส่วนของหน่วยที่สนใจ จากนั้นใช้แผนการสุ่มประชากรแบบการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในการหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม

การหาขนาดตัวอย่าง

$$n = \frac{n_0}{1 + \frac{n_0}{N}}$$

โดยที่

$$n_0 = \frac{Z_{\alpha}^2 S^2}{B^2} \quad \text{และ} \quad B = 0.005 \bar{x}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ถ้า $\frac{n_0}{N} \leq 0.05$ จะได้ $n = n_0$

เมื่อ B คือ ระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้

α คือ ระดับนัยสำคัญ 0.05

n คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด

N คือ ขนาดประชากรทั้งหมด

S^2 คือ ความแปรปรวน

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทำ pretest

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดค่าของ $\alpha = 0.05$ จะได้ค่าของ $Z = 1.96$ ได้ค่า $B = 0.33$ โดยจากการทดลองเก็บข้อมูล (Pretest) ได้ค่า $S^2 = 4.51$ และค่า $\bar{x} = 66.01$ โดยขนาดประชากรทั้งหมดที่การศึกษา (N) เท่ากับ 14,322 คน แต่เนื่องจากค่า $\frac{n_0}{N}$ ที่คำนวณได้คือ 0.05 ดังนั้นจะได้ขนาดตัวอย่างทั้งหมดที่ได้ทำการศึกษา (n) เท่ากับ 718 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเลี้ยงทางเพศ จำนวน 20 ข้อ โดยสร้างคำถามที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบ ตามแบบของ Likert Scale กำหนดให้ผู้ตอบเลือกคำตอบได้ 5 ตัวเลือก คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ด้านบวกให้คะแนน 1	ด้านลบให้คะแนน 5
ไม่เห็นด้วย	ด้านบวกให้คะแนน 2	ด้านลบให้คะแนน 4
ไม่แน่ใจ	ด้านบวกให้คะแนน 3	ด้านลบให้คะแนน 3
เห็นด้วย	ด้านบวกให้คะแนน 4	ด้านลบให้คะแนน 2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ด้านบวกให้คะแนน 5	ด้านลบให้คะแนน 1

การให้คะแนนด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เนื่องจากแบบวัดทัศนคติมีข้อความทั้งหมด 20 ข้อ ผู้ตอบมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 100 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 20 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนนที่จะแสดงทัศนคติเชิงบวกและเชิงลบดังนี้

ทัศนคติเชิงลบ คะแนนระหว่าง 20.00-60.00 หรือคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อระหว่าง 1.00 - 3.00

ทัศนคติเชิงบวก คะแนนระหว่าง 60.01-100 หรือคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อระหว่าง 3.01 - 5.00

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศรวมทั้งหมด 8 เรื่องคือ

1. การดื่มสุราหรือของมึนเมา
2. การเที่ยวสถานเริงรมย์
3. การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
4. การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
5. การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
6. การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ
7. การจับมือถือแขนกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม
8. การกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้คะแนนด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

โดยนำพฤติกรรมแต่ละตัวมาให้คะแนนตามระดับความเสี่ยงทางเพศ โดยได้คะแนนมาจากการโหวตของนักศึกษา ดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยง	คะแนนความเสี่ยง
การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	1
การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	2
การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ	3
การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	4
การดื่มสุราหรือของมึนเมา	5
การเที่ยวสถานเริงรมย์	6
การจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม	7
การกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม	8

ในแต่ละข้อคำถามถ้าตอบว่าเคยจะมีค่าถามในเรื่องของความถี่ในแต่ละพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งให้คะแนนคำตอบดังต่อไปนี้

ไม่เคย	ให้คะแนน 0
ครั้งเดียว	ให้คะแนน 1
นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน 2
1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	ให้คะแนน 3
3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์	ให้คะแนน 4
ทุกวัน	ให้คะแนน 5

การให้คะแนนของคำตอบในแต่ละข้อ โดยนำเอาคะแนนในคำตอบ “เคย” ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละประเภทมาคูณกับคะแนนความถี่ของพฤติกรรมนั้นและรวบรวมเป็นคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น ถ้าตอบว่า “เคย” ในพฤติกรรม การกอดจูบกับคูรักและตอบความถี่เป็น 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จะได้คะแนนเท่ากับ 32 คะแนน เป็นต้น ดังนั้นเมื่อรวมคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทั้งหมด นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงสุดจะได้คะแนน 180 คะแนน ส่วนผู้ที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเลยจะได้ 0 คะแนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแบ่งระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอาศัยเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

ร้อยละ 80-100 หมายถึง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับมากที่สุด มีคะแนนในช่วง 143-180 คะแนน

ร้อยละ 70-79 หมายถึง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับมาก มีคะแนนในช่วง 125-142 คะแนน

ร้อยละ 60-69 หมายถึง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง มีคะแนนในช่วง 107-124 คะแนน

ร้อยละ 50-59 หมายถึง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับน้อย มีคะแนนในช่วง 89-106 คะแนน

ร้อยละ 0-49 หมายถึง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับน้อยที่สุด มีคะแนนในช่วง 0-88 คะแนน

3.4 วิธีการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศจากหนังสือ หลักสูตรเอกสารรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ
2. ศึกษาวิธีการวัดทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
3. ผลจากการศึกษาตามข้อ 1. และ 2. จะได้ขอบเขตของเนื้อหาเรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.5.1 แบบวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวก และเชิงลบจำนวน 20 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบดูความตรงตามเนื้อหาและนำไปทดลองใช้

3.5.2 แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในหัวข้อ การดื่มสุราหรือของมึนเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือหรือเพศตรงข้าม การกอดจูบกับคู่มือหรือเพศตรงข้าม โดยถามสิ่งที่เป็นประสบการณ์จริงว่า “เคย” หรือ “ไม่เคย” มีพฤติกรรมดังกล่าว ประกอบกับการถามความถี่ของแต่ละพฤติกรรมเพื่อลดอันตราย

3.6 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลตามหน่วยที่ถูกสุ่ม โดยอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนในวันเดียวกัน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเตรียมข้อมูล รวบรวมแบบสอบถามที่ได้ทำการตรวจข้อมูล และแก้ไขข้อบกพร่องลงรหัสเรียบร้อยแล้ว บันทึกลงแผ่น Diskette วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) เพื่อสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาบรรยายให้ทราบลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

2.1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) สามารถที่จะคำนวณหาได้จากสูตร

$$\text{percentage} = \frac{m * 100}{n}$$

เมื่อ m คือ จำนวนข้อมูลซึ่งมีลักษณะที่สนใจ

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) สามารถที่จะคำนวณหาได้จากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

เมื่อ x คือ ข้อมูลซึ่งมีลักษณะที่สนใจ
 n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.1.3 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สามารถที่จะคำนวณหาได้จากสูตร

$$s = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ x คือ ข้อมูลซึ่งมีลักษณะที่สนใจ
 \bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลซึ่งมีลักษณะที่สนใจ
 s คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n คือ จำนวนข้อมูลซึ่งมีลักษณะที่สนใจ

2.2 สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistics) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละตัวกับลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบตารางไขว้ (Crosstabulation) และค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ถ้าผลการวิเคราะห์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะหาขนาดความสัมพันธ์โดยใช้ Cramer's V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 การทดสอบความเป็นอิสระ (Test for Independent)

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน

1. ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวอย่าง 2 กลุ่มนี้มีความเป็นอิสระต่อกัน หรือลักษณะของประชากร 2 กลุ่มที่สนใจไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวอย่าง 2 กลุ่มนี้ไม่มีความเป็นอิสระต่อกัน หรือลักษณะของประชากร 2 กลุ่มที่สนใจมีความสัมพันธ์กัน

2. กำหนดระดับนัยสำคัญ

เปิดตาราง $\chi^2_{\alpha, (r-1)(c-1)}$

เมื่อ r คือ จำนวนแนวนอน
 c คือ จำนวนแนวตั้ง
 $(r-1)(c-1)$ คือ องศาแห่งความเป็นอิสระ

3. หาอาณาเขตวิกฤต

$$\chi^2_{cal} > \chi^2_{\alpha, (r-1)(c-1)}$$

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในกรณีที่ความถี่คาดหวังน้อยกว่า 5 ไม่เกิน 20% ของจำนวนช่องทั้งหมด สามารถที่จะคำนวณหาได้

จากสูตร

$$\chi^2_{cal} = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \left(\frac{O_{ij} - E_{ij}}{E_{ij}} \right)^2$$

ในกรณีที่ความถี่คาดหวังมากกว่า 5 มีองศาความเป็นอิสระ เท่ากับ 1 และจำนวนความถี่ทั้งหมดน้อยกว่า 50 สามารถที่จะคำนวณหาได้จากสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\chi^2_{corrected} = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij} - 0.5)^2}{E_{ij}}$$

โดยที่

$$E_{ij} = \frac{r_i c_j}{n}$$

และ

$$\sum_{i=1}^r r_i = \sum_{j=1}^c c_j = n$$

เมื่อ

O_{ij}

คือ ความถี่สังเกตได้จากแถวอนที่ i และแแถวตั้งที่ j

E_{ij}

คือ ความถี่คาดหวังได้จากแถวอนที่ i และแแถวตั้งที่ j

r_i

คือ ผลรวมของแถวอนที่ i

c_j

คือ ผลรวมของแแถวตั้ง j

n

คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ได้ทำการศึกษา

ในกรณีที่ความถี่คาดหวังน้อยกว่า 5 เกิน 20% ของจำนวนช่องทั้งหมด ทำการรวมช่องแล้วทำการทดสอบไคสแควร์ตามปกติ

5. สรุปผล

ถ้าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 ที่ได้จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ α และองศาความเป็นอิสระ (degree of freedom) เท่ากับ $(r-1)(c-1)$ จะทำการปฏิเสธสมมติฐานหลัก หรือถ้าค่าของ p -value น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญเท่ากับ α จะทำการปฏิเสธสมมติฐานหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบดังกล่าวใช้ในการทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ และสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
2. เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ และสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
3. เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ และสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
4. ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
5. ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2.2.2 จะหาขนาดความสัมพันธ์โดยใช้ Cramer's V

$$C^2 = \frac{\chi^2}{n(t-1)}$$

โดยที่ $t = \min(r, c)$

ดังนั้น ค่า C^2 จะมีค่า $0 \leq C^2 \leq 1$ โดยไม่มีค่าเป็นลบ

การแปลความหมายมีค่า ดังนี้

ค่า C^2	การแปลผล
0-0.25	สัมพันธ์น้อย
0.26-0.50	สัมพันธ์ปานกลาง
0.51-0.75	สัมพันธ์ค่อนข้างมาก
0.76-1.00	สัมพันธ์มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ทักษะคิด และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี: ศึกษาศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะคิด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความสัมพันธ์ของลักษณะประชากร เศรษฐกิจ สังคม กับทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตลอดจนหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 718 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลตามหน่วยที่ถูกสุ่ม โดยได้รับแบบสอบถามคืนครบทั้ง 718 ฉบับ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ในรูปตารางประกอบความเรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 4.1 การแสดงข้อมูลด้านลักษณะของประชากร เศรษฐกิจ สังคม และเน้นทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies distribution) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

4.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละตัว เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างไร ลักษณะประชากรตัวใดเป็นตัวกำหนด

4.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละตัว เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างไร ลักษณะประชากรตัวใดเป็นตัวกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพื่อดูว่าทัศนคติเชิงบวก หรือเชิงลบของนักศึกษา มีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นอย่างไร

ตอนที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

4.1.1 ด้านลักษณะประชากร

ข้อมูลที่น่าเสนอในส่วนนี้เป็นลักษณะประชากรซึ่งประกอบด้วยเรื่องเพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา ซึ่งจะนำเสนอในรูปตารางร้อยละ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

รายการ	จำนวนนักศึกษา (n=718)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	412	57.4
หญิง	306	42.6
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ		
ต่ำกว่า 4000 บาท	293	40.8
4000-6000 บาท	333	46.4
6000 บาทขึ้นไป	92	12.8
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา		
อยู่กับผู้ปกครอง	228	31.8
อยู่หอพัก	490	68.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชายมีจำนวนมากกว่านักศึกษาหญิงเล็กน้อย คือ มีจำนวนร้อยละ 57.4 และร้อยละ 42.6 ตามลำดับ ในด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นจำนวนเงิน 4000-6000 บาท ร้อยละ 46.4 รองลงมาคือ จำนวนเงินต่ำกว่า 4000 บาท ร้อยละ 40.8 และนักศึกษาได้รับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 12.8 และนักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 68.2

4.1.2 ทักษะคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ทัศนคติ	ระดับคะแนน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เชิงลบ	20.00-60.00	269	37.47
เชิงบวก	60.01-100.00	449	62.53

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการตอบแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกจำนวน 449 คน คิดเป็นร้อยละ 62.53 ที่เหลือมีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงลบร้อยละ 37.47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มาแจกแจงความถี่หาค่า น้ำหนักเป็นรายชื่อ และหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับ ทิศทางทัศนคติ จำแนกเป็นรายชื่อ

ลำดับ ที่	ทัศนคติ	\bar{x}	s	ทิศทาง ทัศนคติ
1	การออกกำลังกายเป็นสิ่งช่วยไม่ให้หมกมุ่นในเรื่อง เพศมากจนเกินไป (+)	4.15	0.81	+
2	การดื่มเหล้าหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์เป็นการ ระบายความเครียดวิธีหนึ่ง (-)	3.03	1.16	+
3	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบาย ความเครียดวิธีหนึ่ง (+)	3.50	0.91	+
4	การไปเที่ยวกลางคืนกับคูรัักตามลำพังถือเป็นเรื่อง ธรรมดาของวัยรุ่นในปัจจุบัน (-)	2.66	0.99	-
5	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่ใช่ความผิดปกติ (+)	4.01	0.76	+
6	การอ่านหนังสือที่มีรูปโป๊หรือภาพลามก เป็นการ ระบายอารมณ์ทางเพศที่วิธีหนึ่ง (-)	2.74	0.93	-
7	วัยรุ่นไม่ควรดูวิดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ ประเภทที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ (+)	2.85	1.01	-
8	วัยรุ่นหญิงไม่ควรมีนัดกับเพื่อนต่างเพศสอง ต่อสอง ในเวลากลางคืน (+)	3.08	1.06	+
9	การจับมือถือแขนกับคูรัักของวัยรุ่นในที่สาธารณะถือ เป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบัน (-)	2.35	0.91	-
10	การถูกเนื้อต้องตัวจนถึงขั้นกอดจูบของคนที่เป็นคูรััก นั้นสามารถทำได้ (-)	2.98	1.06	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ทัศนคติ	\bar{x}	s	ทิศทาง ทัศนคติ
11	วันรุ่นไม่ควรแสดงออกหรือพูดในเรื่องเพศมากเกินไป (+)	3.27	1.05	+
12	การมีเพศสัมพันธ์กับหญิง-ชายขายบริการถือเป็นการระบายความเครียดวิธีหนึ่งของวัยรุ่น (-)	3.57	1.11	+
13	คูรักสามารถอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานได้ (-)	2.89	1.04	-
14	ชายหรือหญิงที่มีคูรักพร้อมกันหลายคนจะช่วยให้มีโอกาสเลือกคูครองที่เหมาะสม (-)	3.65	1.10	+
15	หญิงที่เสียตัวก่อนสมรสถือเป็นเรื่องเสียหาย (+)	3.18	1.17	+
16	ชายที่ปฏิบัติต่อคนรักถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานควรถูกตำหนิ (+)	3.19	1.11	+
17	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ (-)	1.56	0.73	-
18	การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (+)	3.27	0.96	+
19	การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง (-)	2.95	0.87	-
20	การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา (+)	4.01	0.92	+
	รวมคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด	62.88	7.84	+

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติเท่ากับ 62.88 และพบว่านักศึกษามีทัศนคติบางเรื่องแตกต่างจากที่ควรจะเป็น มีรายละเอียดดังนี้ การดื่มเหล้าหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์เป็นการระบายความเครียดวิธีหนึ่ง ซึ่งเป็นทัศนคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงลบแต่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบเป็นทัศนคติเชิงบวก วัยรุ่นไม่ควรดูวิดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือ ภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์กับหญิง-ชายขายบริการถือเป็น การระบายความเครียดวิธีหนึ่งของวัยรุ่น และชายหรือหญิงที่มีคู่อุปถัมภ์หลายคนจะช่วยให้มี โอกาสเลือกคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสม

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำแนกตาม ลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

รายการ	\bar{x}	s	ทิศทาง ทัศนคติ
เพศ			
ชาย	60.66	7.90	+
หญิง	65.88	6.67	+
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ			
ต่ำกว่า 4000 บาท	63.68	7.55	+
4000-6000 บาท	62.65	7.74	+
6000 บาทขึ้นไป	61.18	8.79	+
สถานที่พักอาศัยของนักศึกษา			
อยู่กับผู้ปกครอง	63.61	7.89	+
อยู่หอพัก	62.54	7.80	+

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาหญิง มีคะแนนทัศนคติเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาชาย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 65.88 นักศึกษาที่ได้รับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4000 บาท ได้คะแนนทัศนคติเฉลี่ยสูงสุด คือ 63.68 และนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักเล็กน้อย โดยได้คะแนนทัศนคติเฉลี่ยเท่ากับ 63.61 และ 62.54 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับการดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การสนทนาในเชิงก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขน และการกอดจูบกับคู่อภิหรือเพศตรงข้าม ซึ่งจะเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่ดังนี้

ตารางที่ 5 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรี จำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา (n=718)	ร้อยละ
การกอดจูบกับคู่อภิหรือเพศตรงข้าม		
ไม่เคย	409	56.96
เคย	309	43.04
การจับมือถือแขนกับคู่อภิหรือเพศตรงข้าม		
ไม่เคย	222	30.92
เคย	496	69.08
การเที่ยวสถานเริงรมย์		
ไม่เคย	315	43.87
เคย	403	56.13
การดื่มสุราหรือของมีนเมา		
ไม่เคย	123	17.13
เคย	595	82.87
การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
ไม่เคย	120	16.71
เคย	598	83.29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา (n=718)	ร้อยละ
การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ		
ไม่เคย	525	73.12
เคย	193	26.88
การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
ไม่เคย	163	22.70
เคย	555	77.30
การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
ไม่เคย	139	19.36
เคย	579	80.64

จากตารางที่ 5 พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 43.04 เคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 69.08 เคยจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 56.13 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 82.87 เคยดื่มสุราหรือของมึนเมา ร้อยละ 83.29 เคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 26.88 เคยสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 77.30 เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และร้อยละ 80.64 เคยดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ผู้วิจัยได้แบ่งระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็น 5 ระดับ โดยอิงเกณฑ์การแบ่งระดับความรู้ของกระทรวงศึกษาธิการแล้วหาค่าเฉลี่ย และจัดระดับพฤติกรรมเสี่ยงตามค่าเฉลี่ย ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามระดับพฤติกรรมเสียงทางเพศ

ระดับพฤติกรรมเสียงทางเพศ	ระดับคะแนน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เสียงมากที่สุด	143-180	12	1.70
เสียงมาก	125-142	15	2.10
เสียงปานกลาง	107-124	52	7.20
เสียงน้อย	89-106	79	11.00
เสียงน้อยที่สุด	0-88	560	78.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.00 มีพฤติกรรมเสียงทางเพศในระดับน้อยที่สุด รองลงมาร้อยละ 11.00 อยู่ในระดับเสียงเล็กน้อย ส่วนนักศึกษาที่มีระดับพฤติกรรมเสียงทางเพศมาก และมากที่สุด พบร้อยละ 2.10 และ 1.70 ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมเสียงทางเพศต่างๆ รายละเอียดแสดงในตารางที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ร้อยละของนักศึกษาที่เคยปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำแนกตามสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวนนักศึกษา (n=718)	ร้อยละ
การดื่มสุราหรือของมึนเมา		
คู่อริชักรวน	23	2.51
เพื่อนชักรวน	436	47.55
ผ่อนคลายความเครียด	238	25.95
อยากหาประสบการณ์	220	23.99
รวม	917	100.00
การเที่ยวสถานเริงรมย์		
คู่อริชักรวน	24	3.36
เพื่อนชักรวน	308	43.14
ผ่อนคลายความเครียด	157	21.99
อยากหาประสบการณ์	190	26.61
มีความต้องการทางเพศ	35	4.90
รวม	714	100.00
การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
คู่อริชักรวน	10	1.28
เพื่อนชักรวน	237	30.27
ผ่อนคลายความเครียด	207	26.44
อยากหาประสบการณ์	213	27.20
มีความต้องการทางเพศ	116	14.81
รวม	783	100.00
การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
คู่อริชักรวน	10	1.22
เพื่อนชักรวน	239	29.18
ผ่อนคลายความเครียด	212	25.89
อยากหาประสบการณ์	217	26.50
มีความต้องการทางเพศ	141	17.21
รวม	819	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวนนักศึกษา (n=718)	ร้อยละ
การคู่วิดีโอหรือภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้น อารมณ์ทางเพศ		
คู่อริชกชวณ	19	2.04
เพื่อนชกชวณ	297	31.90
ผ่อนคลายความเครียด	225	24.17
อยากหาประสบการณ์	226	24.17
มีความต้องการทางเพศ	164	17.62
รวม	931	100.00
การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ		
คู่อริชกชวณ	26	9.96
เพื่อนชกชวณ	60	22.99
ผ่อนคลายความเครียด	87	33.33
อยากหาประสบการณ์	55	21.07
มีความต้องการทางเพศ	33	12.65
รวม	261	100.00
การจับมือถือแขนกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม		
อยู่ตามลำพัง 2 คน	275	39.63
ความรักความเส่นหา	313	45.10
ให้ทำหรือช่วยวน	42	6.05
ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้	64	9.22
รวม	694	100.00
การกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม		
อยู่ตามลำพัง 2 คน	223	30.97
ความรักความเส่นหา	210	29.17
ให้ทำหรือช่วยวน	52	7.22
ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้	81	11.25
อยากหาประสบการณ์	63	8.75
มีความต้องการทางเพศ	91	12.64
รวม	720	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 7 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยมีสาเหตุหลักมาจากการถูกเพื่อนชักชวน ในพฤติกรรมต่อไปนี้ การดื่มสุราหรือของมีเมา (ร้อยละ 47.55) การไปเที่ยวสถานเริงรมย์(ร้อยละ 43.14) และการดูภาพ (ร้อยละ30.27) อ่านหนังสือ (ร้อยละ 29.18) หรือการดูภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (ร้อยละ 31.90) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาเหตุจากต้องการผ่อนคลายความเครียด พบร้อยละ 33.33 ของพฤติกรรมการสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังพบว่าความรักความเสนหาเป็นสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมการจับมือถือแขน (ร้อยละ 45.10) การอยู่ตามลำพัง 2 คนเป็นสาเหตุสำคัญของการกอดจูบของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 30.97)

ตอนที่ 4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร และทัศนคติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

รายการ	ทัศนคติ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เชิงลบ		เชิงบวก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						69.95 (0.000)*
ชาย	208	50.49	204	49.51	412	
หญิง	61	19.93	245	80.07	306	(0.312)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	96	32.76	197	67.24	293	6.493 (0.039)*
4000-6000 บาท	130	39.04	203	60.96	333	
6000 บาท ขึ้นไป	43	46.74	49	53.26	92	(0.095)
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						1.131 (0.288)
อยู่กับผู้ปกครอง	79	34.65	149	65.35	228	
อยู่หอพัก	190	38.78	300	61.22	490	-

* P-Value < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 8 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรม ทางเพศกับเพศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันปานกลาง โดยนักศึกษาหญิงมีทัศนคติในเชิงบวกมากกว่า นักศึกษาชาย คือ ร้อยละ 80.07 ของนักศึกษาหญิง ขณะที่นักศึกษาชายมีร้อยละ 49.51 นอกจากนี้ยังพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศใน ระดับน้อย โดยนักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวกลดลงเมื่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากขึ้น นักศึกษาที่มีรายได้ เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4000 บาท ร้อยละ 67.24 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 4000-6000 บาท ร้อยละ 60.96 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 53.26

4.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สำหรับในส่วนที่สองนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและ สังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบตารางไขว้ และค่าไคสแควร์ ตัวแปรอิสระที่ นำมาศึกษาได้แก่ เพศ รายได้เฉลี่ยต่อที่ได้รับ สภาพพื้นที่อยู่อาศัย และตัวแปรด้านพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ คือ การดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานบันเทิง การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือ ถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม และการกอดขบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม ผลการศึกษามีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการดื่มสุราหรือของมีนเมา

รายการ	การดื่มสุราหรือของมีนเมา				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						18.681
ชาย	363	88.11	49	11.89	412	(0.000)*
หญิง	232	75.82	74	24.18	306	(0.161)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	227	77.47	66	22.53	293	14.074
4000-6000 บาท	282	84.68	51	15.32	333	(0.001)*
6000 บาท ขึ้นไป	86	93.48	6	6.52	92	(0.14)
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						21.795
อยู่กับผู้ปกครอง	167	73.25	61	26.75	228	(0.000)*
อยู่หอพัก	428	87.35	62	12.65	490	(0.174)

*P-Value < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 9 พบว่าการดื่มสุราหรือของมีนเมามีความสัมพันธ์กับเพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับและสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการดื่มสุราหรือของมีนเมากับเพศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันน้อย โดยพบว่านักศึกษาชายมีการดื่มสุราหรือของมีนเอนมากกว่านักศึกษาหญิง คือ ร้อยละ 88.11 ของนักศึกษาชาย และร้อยละ 75.82 ของนักศึกษาหญิง ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการดื่มสุราหรือของมีนเมากับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันน้อย โดยนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมาก มีการดื่มสุรามากกว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า คือร้อยละ 93.48 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไป รองลงมา ร้อยละ 84.68 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 4000-6000 บาท ร้อยละ 77.47 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 4000 บาท

ความสัมพันธ์ระหว่างการดื่มสุราหรือของมีนเมากับสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย โดยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพัก มีการดื่มสุราหรือของมีนเอนมากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง คือ ร้อยละ 87.35 และร้อยละ 73.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์

รายการ	การไปเที่ยวสถานเริงรมย์				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						16.552 (0.000)*
ชาย	258	62.62	154	37.38	412	
หญิง	145	47.39	161	52.61	306	(0.152)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	126	43.00	167	57.00	293	45.729 (0.000)*
4000-6000	203	60.96	130	39.04	333	
6000 บาทขึ้นไป	74	80.43	18	19.57	92	(0.252)
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						5.095 (0.024)*
อยู่กับผู้ปกครอง	114	50.00	114	50.00	228	
อยู่หอพัก	289	58.98	201	41.02	490	(0.084)

*P-Value < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 10 พบว่าการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทุกตัวแปร ซึ่งจะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพศนั้นมีความสัมพันธ์กันน้อย โดยพบว่านักศึกษาชายมีการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มากกว่านักศึกษาหญิงถึงร้อยละ 62.62 และร้อยละ 47.39 ตามลำดับ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับของนักศึกษากับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กันปานกลาง โดยพบว่าเมื่อนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงมีแนวโน้มที่จะไปเที่ยวสถานเริงรมย์สูง โดยร้อยละ 80.43 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไปเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ในขณะที่ร้อยละ 43.00 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 4000 บาทเคยไป

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษากับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย โดยนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอไปเที่ยวสถานเริงรมย์สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครองเล็กน้อย คือ ร้อยละ 58.98 ของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอที่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ส่วนนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครองเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีร้อยละ 50.00

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการดูภาพ กระจกนูนอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การดูภาพกระจกนูนอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						66.703 (0.000)*
ชาย	375	91.02	37	8.98	412	
หญิง	204	66.67	102	33.33	306	(0.305)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	227	77.47	66	22.53	293	3.608
4000-6000	278	83.48	55	16.52	333	(0.165)
6000 บาทขึ้นไป	74	80.43	18	19.57	92	-
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						0.705
อยู่กับผู้ปกครอง	188	82.46	40	17.54	228	(0.401)
อยู่หอพัก	391	79.80	99	20.20	490	-

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่ามีเพียงเพศเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการดูรูปโป๊หรือภาพลามกจาก อินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง และพบว่านักศึกษาชายที่เคยดูภาพ กระจกนูนอารมณ์ทางเพศมีมากกว่านักศึกษานหญิง คือร้อยละ 91.02 และ 66.67 ตามลำดับ

ส่วนตัวแปรอิสระอื่นกับการดูรูปโป๊หรือภาพลามกพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						115.021 (0.000)*
ชาย	378	91.75	34	8.25	412	
หญิง	177	57.84	129	42.16	306	(0.400)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	221	75.43	72	24.57	293	1.122 (0.571)
4000-6000	263	78.98	70	21.02	333	
6000 บาทขึ้นไป	71	77.17	21	22.83	92	-
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						1.919 (0.166)
อยู่กับผู้ปกครอง	169	74.12	59	25.88	228	
อยู่หอพัก	386	78.78	104	21.22	490	-

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง กล่าวคือ ร้อยละ 91.75 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 57.84 ของนักศึกษาหญิง เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระอื่น ๆ กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับและสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการดู
ภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						105.825 (0.000)*
ชาย	394	95.63	18	4.37	412	(0.384)
หญิง	204	66.67	102	33.33	306	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	229	78.16	64	21.84	293	10.183 (0.006)*
4000-6000	292	87.69	41	12.31	333	(0.119)
6000 บาทขึ้นไป	77	83.70	15	16.30	92	
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						2.877 (0.090)
อยู่กับผู้ปกครอง	182	79.82	46	20.18	228	-
อยู่หอพัก	416	84.90	74	15.10	490	

*P-Value < 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่าเพศและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศกับเพศของนักศึกษพบว่ามีความสัมพันธ์กันปานกลาง โดยเพศชายดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่าเพศหญิง คือร้อยละ 95.63 ของนักศึกษาชาย และร้อยละ 66.67 ของนักศึกษาหญิง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับพบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย โดยเมื่อนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงขึ้น สัดส่วนในการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศก็สูงตามไปด้วย กล่าวคือร้อยละ 83.70 ของนักศึกษาที่ได้รับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 6000 บาทขึ้นไป และร้อยละ 78.16 ของนักศึกษาที่ได้รับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						14.349
ชาย	133	32.28	279	67.72	412	(0.000)*
หญิง	60	19.61	246	80.39	306	(0.141)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	82	27.99	211	72.01	293	0.375
4000-6000	86	25.83	247	74.17	333	(0.829)
6000 บาทขึ้นไป	25	27.17	67	72.83	92	-
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						0.726
อยู่กับผู้ปกครอง	66	28.95	162	71.05	228	(0.394)
อยู่หอพัก	127	25.92	363	74.08	490	-

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 14 พบว่ามีเพียงเพศเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยและพบว่าเพศชายจะมีการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศมากกว่าเพศหญิง คือร้อยละ 32.28 และ 19.61 ส่วนตัวแปรอิสระอื่นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการจับมือถือ แขนกับคูร์ก หรือเพศตรงข้าม

รายการ	การจับมือถือแขนกับคูร์ก หรือเพศตรงข้าม				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						5.519
ชาย	299	72.57	113	27.43	412	(0.019)*
หญิง	197	64.38	109	35.62	306	(0.08)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	185	63.14	108	36.86	293	8.362
4000-6000	242	72.67	91	27.33	333	(0.015)*
6000 บาทขึ้นไป	69	75.00	23	25.00	92	(0.108)
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						0.008
อยู่กับผู้ปกครอง	157	68.86	71	31.14	228	(0.930)
อยู่หอพัก	339	69.18	151	30.82	490	-

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่าเพศและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ นั้นไม่พบว่ามีสัมพันธ์กันทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการจับมือถือแขนกับเพศที่พบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อยคือเพศชายมีการจับมือถือแขนกับคูร์ก หรือเพศตรงข้ามสูงกว่าเพศหญิง คือ เพศชายร้อยละ 72.57 และเพศหญิงร้อยละ 64.38

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการจับมือถือแขนกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับของนักศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย โดยนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงจะมีการจับมือถือแขนกับคูร์ก หรือเพศตรงข้ามมากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า คือร้อยละ 75.00 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 6000 บาท ร้อยละ 72.67 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 4000-6000 บาท และร้อยละ 63.14 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 4000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับการกอดจูบคูรัก หรือเพศตรงข้าม

รายการ	การกอดจูบคูรัก หรือเพศตรงข้าม				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						31.274 (0.000)*
ชาย	214	51.94	198	48.06	412	
หญิง	95	31.05	211	68.95	306	(0.209)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 4000 บาท	105	35.84	188	64.16	293	14.890 (0.001)*
4000-6000	151	45.35	182	54.65	333	
6000 บาทขึ้นไป	53	57.61	39	42.39	92	(0.144)
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา						0.256 (0.613)
อยู่กับผู้ปกครอง	95	41.67	133	58.33	228	
อยู่หอพัก	214	43.67	276	56.33	490	-

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 16 พบว่าเพศและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กันทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อย และพบว่านักศึกษาชายมีการกอดจูบคูรัก หรือเพศตรงข้ามสูงกว่านักศึกษาหญิงคือร้อยละ 51.94 ส่วนนักศึกษาหญิงร้อยละ 31.05

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการกอดจูบกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย โดยแนวโน้มในการกอดจูบนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากจะสูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อย คือ ร้อยละ 57.61 ของนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 6000 บาทขึ้นไป เคยกอดจูบคูรัก หรือเพศตรงข้าม ในขณะที่นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 4000 บาท เคยกอดจูบคูรัก หรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 35.84 เท่านั้น

ส่วนตัวแปรอื่น ๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยง

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยง

รายการ	ระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ										จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เสี่ยงมากที่สุด		เสี่ยงมาก		เสี่ยงปานกลาง		เสี่ยงน้อย		เสี่ยงน้อยที่สุด			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ												
ชาย	10	2.43	13	3.16	40	9.17	60	14.56	289	70.14	412	35.458 (0.000)*
หญิง	2	0.65	2	0.65	12	3.92	19	6.21	271	88.57	306	(0.222)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ												
ต่ำกว่า 4000 บาท	4	1.37	5	1.71	14	4.78	18	6.14	252	86.00	293	35.997
4000-6000	3	0.90	5	1.50	31	9.31	45	13.51	249	74.78	333	(0.000)*
6000 บาทขึ้นไป	5	5.43	5	5.43	7	7.61	16	17.39	59	64.14	92	(0.158)
สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา												
อยู่กับผู้ปกครอง	3	1.31	3	1.31	15	6.58	21	9.21	186	81.59	228	2.938 (0.568)
อยู่หอพัก	9	1.84	12	2.45	37	7.55	58	11.84	374	76.32	490	-

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 17 พบว่าเพศและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับเพศและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับของนักศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย

เมื่อพิจารณาที่ระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับเพศพบว่า

ที่ระดับเสี่ยงมากที่สุด นักศึกษาชายมีจำนวนมากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 2.43 และ 0.65 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงมาก นักศึกษาชายมีจำนวนมากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 3.16 และ 0.65 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงปานกลาง นักศึกษาชายมีจำนวนมากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 9.17 และ 3.92 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงน้อย นักศึกษาชายมีจำนวนมากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 14.56 และ 6.21 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงน้อยที่สุด นักศึกษาหญิงมีจำนวนมากกว่านักศึกษาชาย คิดเป็นร้อยละ 88.57 และ 70.14 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาที่ระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับพบว่า ที่ระดับเสี่ยงมากที่สุด นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.43 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.37 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงมาก นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.43 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.71

ที่ระดับเสี่ยงปานกลาง นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 4000-6000 บาทมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.31 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.61

ที่ระดับเสี่ยงน้อย นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.39 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4000-6000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ระดับเสียงน้อยที่สุด นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4000 บาทมีจำนวนมากสุด คิดเป็นร้อยละ 86 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4000-6000 บาท คิดเป็นร้อยละ 74.78 ส่วนสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สำหรับในส่วนนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบตารางไขว้ และค่าไคสแควร์ ตัวแปรที่ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ ทัศนคติเชิงบวก และทัศนคติเชิงลบ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการดื่มสุราหรือของมีนเมา

รายการ	การดื่มสุราหรือของมีนเมา				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ						
เชิงลบ	250	92.94	19	7.06	269	(0.000)*
เชิงบวก	345	76.84	104	23.16	449	(0.207)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 18 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อย และพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงลบจะมีการดื่มสุรามากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก กล่าวคือร้อยละ 92.94 ของนักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบ เคยดื่มสุราหรือของมีนเมา แต่นักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก พบว่ามีส่วนของการดื่มสุราร้อยละ 76.84 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการถูกเพื่อนชักชวน ทำให้นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวก มีการดื่มสุราหรือของมีนเามากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการไปเที่ยวสถาน
 เริงรมย์

รายการ	การไปเที่ยวสถานเริงรมย์				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ เชิงลบ	198	73.61	71	26.39	269	53.363 (0.000)*
เชิงบวก	205	45.66	244	54.34	449	(0.273)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 19 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับการไปเที่ยวสถาน
 เริงรมย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลางและพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติใน
 เชิงลบมีการไปเที่ยวสถานเริงรมย์สูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือ ร้อยละ 73.61 ของ
 นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ในขณะที่ร้อยละ 45.66 ของนักศึกษาที่มีทัศนคติ
 เชิงบวกเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการคุณภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การคุณภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ						22.074
เชิงลบ	241	89.59	28	10.41	269	(0.000)*
เชิงบวก	338	75.28	111	24.72	449	(0.175)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 20 พบว่าการคุณภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยและพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการคุณภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวกคือร้อยละ 89.59 และร้อยละ 75.28 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการถูกเพื่อนชักชวน ทำให้นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวกมีการคุณภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการอ่านหนังสือ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ						39.318
เชิงลบ	242	89.96	27	10.04	269	(0.000)*
เชิงบวก	313	69.71	136	30.29	449	(0.234)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 21 พบว่าการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยและพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือ ร้อยละ 89.96 และร้อยละ 69.71 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการถูกเพื่อนชักชวน ทำให้นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวกมีการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการดูวิดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ						31.037
เชิงลบ	251	93.31	18	6.69	269	(0.000)*
เชิงบวก	347	77.28	102	22.72	449	(0.208)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 22 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยและพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือ ร้อยละ 93.31 และร้อยละ 77.28 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการถูกเพื่อนชักชวน ทำให้นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวกมีการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

รายการ	การสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ						18.441
เชิงลบ	97	36.06	172	13.94	269	(0.000)*
เชิงบวก	96	21.38	353	78.62	449	(0.160)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 23 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยและพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงลบจะมีการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือร้อยละ 36.06 และร้อยละ 21.38 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการจับมือถือแขน คู่รักหรือเพศตรงข้าม

รายการ	การจับมือถือแขนคู่รักหรือเพศตรงข้าม				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ						28.808
เชิงลบ	218	81.04	51	18.96	269	(0.000)*
เชิงบวก	278	61.92	171	38.08	449	(0.200)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 24 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับการจับมือถือแขน คู่รักหรือเพศตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยและพบว่านักศึกษาที่มี ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงลบจะมีการจับมือถือแขนคู่รักหรือเพศตรงข้ามสูงกว่านักศึกษา ที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือร้อยละ 81.04 และร้อยละ 61.92 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการความรัก ความสนใจ ทำให้นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวกมีการจับมือถือแขนคู่รัก หรือเพศตรงข้ามมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม

รายการ	การกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม				จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เคย		ไม่เคย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ						43.250
เชิงลบ	158	58.74	111	41.26	269	(0.000)*
เชิงบวก	151	33.63	298	66.37	449	(0.245)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 25 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยและพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้ามสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือ ร้อยละ 58.74 และร้อยละ 33.63 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

รายการ	ระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ										จำนวน (n=718)	χ^2 (P-Value) (Cramer's V)
	เสี่ยงมากที่สุด		เสี่ยงมาก		เสี่ยงปานกลาง		เสี่ยงน้อย		เสี่ยงน้อยที่สุด			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติ												65.319
เชิงบวก	1	0.37	7	2.60	19	7.06	30	11.15	392	78.82	269	(0.000)*
เชิงลบ	11	2.45	8	1.78	33	7.35	49	10.91	168	77.51	449	(0.302)

* P-Value < 0.05

จากตารางที่ 26 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง

เมื่อพิจารณาที่ระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศพบว่า

ที่ระดับเสี่ยงมากที่สุด นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 2.45 และ 0.37 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงมาก นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบ คิดเป็นร้อยละ 2.60 และ 1.78 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงปานกลาง นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 7.35 และ 7.06 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงน้อย นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบ คิดเป็นร้อยละ 11.15 และ 10.91 ตามลำดับ

ที่ระดับเสี่ยงน้อยที่สุด นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบ คิดเป็นร้อยละ 78.82 และ 77.51 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี:กรณีเฉพาะ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ได้จากการสุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2546 ของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 718 คน การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม ตอนที่ 2 แบบวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแสดงในรูปร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และค่าไคสแควร์สำหรับสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ สังคมกับทัศนคติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงกับพฤติกรรมเสี่ยง และกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังผลสรุปต่อไปนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 718 คน ประกอบด้วยนักศึกษาชาย 412 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 นักศึกษาหญิง 306 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับอยู่ในช่วง 4000- 6000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 4000 บาท นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 68.2 อาศัยอยู่หอพัก อีก 31.8 พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 62.53 มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงบวก อีก 37.47 มีทัศนคติในเชิงลบ

5.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.0 ส่วนที่มีระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงมาก และมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.10 และ 1.70 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง และสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงแต่ละประเภทสรุปได้ดังนี้

การดื่มสุราหรือของมีแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 82.87 เคยดื่มสุราหรือของมีแอลกอฮอล์ สาเหตุของการดื่มส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 47.55 รองลงมา ร้อยละ 25.95 เพื่อผ่อนคลายความเครียด อีกร้อยละ 23.99 และร้อยละ 2.51 มาจากต้องการหาประสบการณ์ทางเพศ และถูกคู่รักชักชวน ตามลำดับ

การเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า นักศึกษาร้อยละ 56.13 เคยเที่ยวสถานบันเทิง โดยสาเหตุของการเที่ยวส่วนใหญ่คือถูกเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 43.14 รองลงมา ร้อยละ 26.61 มาจากอยากหาประสบการณ์

การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 80.64 เคยดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สาเหตุของการดูส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 30.27 รองลงมา ร้อยละ 27.20 มาจากอยากหาประสบการณ์

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 77.30 เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สาเหตุส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 29.18 รองลงมา ร้อยละ 26.50 มาจากอยากหาประสบการณ์

การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 26.88 เคยสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ สาเหตุของการสนทนาส่วนใหญ่เกิดจากต้องการผ่อนคลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา ร้อยละ 22.99 คือ เพื่อนชักชวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 83.29 เคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สาเหตุส่วนใหญ่มาจากถูกเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 31.90 รองลงมาคืออยากหาประสบการณ์และต้องการผ่อนคลายความเครียด

การจับมือถือแขนกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักศึกษาร้อยละ 69.08 เคยจับมือถือแขนกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม สาเหตุส่วนใหญ่มาจากความรักความเสน่หา คิดเป็นร้อยละ 45.10 รองลงมาร้อยละ 39.63 มาจากอยากหาประสบการณ์

การกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักศึกษาเคยกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 43.04 โดยสาเหตุของการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้ามเกิดจากการอยู่ตามลำพัง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 30.97 รองลงมาร้อยละ 29.17 และ 11.25 มาจากความรักความเสน่หาและควบคุมตนเองไม่ได้ ตามลำดับ

5.4 ความสัมพันธ์ ระหว่าง ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากการวิจัย พบว่า เพศของนักศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยที่นักศึกษาหญิงมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย คือร้อยละ 80.07 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 49.51 ของนักศึกษาหญิง นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติในเชิงบวกจะลดลงเมื่อนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้น

5.5 ความสัมพันธ์ ระหว่าง ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เพศของนักศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า เพศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ดังนี้ การดื่มสุราหรือของมีแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม การกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการดื่มสุราหรือของมีนเมา พบว่า นักศึกษาชายมีการดื่มสุราหรือของมีนเหมายมากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 88.11 และร้อยละ 75.82 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักศึกษาชายมีการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.62 และร้อยละ 47.39 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาชายดูภาพประเภทนี้มากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.02 และ ร้อยละ 66.67 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาชายเคยอ่านหนังสือประเภทนี้มากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.75 และร้อยละ 57.84 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ พบว่า เพศชายจะมีการสนทนาในเรื่องนี้มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32.28 และ 19.61 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาชายดูภาพยนตร์ประเภทนี้มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 95.63 และร้อยละ 66.67 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักศึกษาชายมีการจับมือถือแขนกับคูรัก หรือเพศตรงข้ามสูงกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.57 และร้อยละ 64.38 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักศึกษาชายมีการกอดจูบกูรัก หรือเพศตรงข้ามมากกว่านักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.94 และร้อยละ 31.05 ของนักศึกษาแต่ละเพศ ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ

ผลการวิจัยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ดังนี้ การดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม การกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับการดื่มสุราหรือของ

มีนเมา พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมาก มีการดื่มสุรามากกว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อเดือนน้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 93.48 ร้อยละ 84.68 และร้อยละ 77.47 ของแต่ละรายได้เฉลี่ยที่นักศึกษาได้รับ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับการเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า เมื่อนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากมีแนวโน้มที่จะไปเที่ยวสถานเริงรมย์สูง คิดเป็นร้อยละ 80.43 ร้อยละ 60.96 และร้อยละ 43.00 ของแต่ละรายได้เฉลี่ยที่นักศึกษาได้รับ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่าเมื่อนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงขึ้น สัดส่วนในการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศก็สูงตามไปด้วย คิดเป็นร้อยละ 83.70 ร้อยละ 87.69 และร้อยละ 78.16 ของแต่ละรายได้เฉลี่ยที่นักศึกษาได้รับ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับการจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม พบว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงจะมีการจับมือถือแขนกับคูรัก หรือเพศตรงข้ามมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า คือร้อยละ 75.00 ร้อยละ 72.67 และร้อยละ 63.14 ของแต่ละรายได้เฉลี่ยที่นักศึกษาได้รับ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม พบว่าแนวโน้มในการกอดจูบนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากจะสูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อย คือ ร้อยละ 57.61 ร้อยละ 45.35 และร้อยละ 35.84 ของแต่ละรายได้เฉลี่ยที่นักศึกษาได้รับ ตามลำดับ

สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่าสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้ การดื่มสุราหรือของมีเมา และการไปเที่ยวสถานเริงรมย์

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษากับการดื่มสุราหรือของมีเมา พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักมีการดื่มสุราหรือของมีเมามากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 87.35 และร้อยละ 73.25 ของแต่ละสภาพที่พักอาศัย ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษากับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอไปเที่ยวสถานเริงรมย์สูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครองเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.98 และร้อยละ 50.00 ของแต่ละสภาพที่พักอาศัย ตามลำดับ

5.6 ความสัมพันธ์ ระหว่าง ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับระดับของ พฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษา

เพศของนักศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า เพศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับของความเสียหายทางเพศ โดยที่ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิง ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 70.14 และ 88.57 มีระดับของความเสียหายทางเพศอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ

จากผลการวิจัย พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่นักศึกษารับมีความสัมพันธ์กับระดับของความเสียหายทางเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า ในเกือบทุกระดับของความเสียหายทางเพศ นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 6000 บาทขึ้นไปจะมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยน้อยกว่า

สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า สภาพที่พักอาศัยของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของความเสียหายทางเพศ หมายความว่าไม่ว่านักศึกษาจะอยู่หอพักหรืออยู่กับผู้ปกครอง สัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละระดับของความเสียหาย ไม่แตกต่างกัน

5.7 ความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ดังนี้ การดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม การกอดจูบมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม

การดื่มสุราหรือของมีนเมา พบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงลบ จะมีการดื่มสุรามากกว่านักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวก กล่าวคือ ร้อยละ 92.94 ของนักศึกษามีทัศนคติในเชิงลบเคยดื่มสุราหรือของมีนเมา แต่นักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวก พบว่า มีส่วนของการดื่มสุราร้อยละ 76.84

การเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติในเชิงลบ มีการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ สูงกว่านักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวก คือ ร้อยละ 73.61 ของนักศึกษามีทัศนคติเชิงลบเคยไปเที่ยว

สถานเริงรมย์ ในขณะที่ร้อยละ 45.66 ของนักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือร้อยละ 89.59 และร้อยละ 75.28 ตามลำดับ

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือร้อยละ 89.96 และร้อยละ 69.71 ตามลำดับ

การสนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงลบจะมีการสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือร้อยละ 36.06 และร้อยละ 21.38 ตามลำดับ

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือ ร้อยละ 93.31 และร้อยละ 77.28 ตามลำดับ

การจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเชิงลบจะมีการจับมือถือแขนคูรักหรือเพศตรงข้ามสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือ ร้อยละ 81.04 และร้อยละ 61.92 ตามลำดับ

การกอดจูบมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบจะมีการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวก คือร้อยละ 58.74 และร้อยละ 33.63 ตามลำดับ

5.8 ความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยง

จากผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเกือบทุกระดับของพฤติกรรมเสี่ยง นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกจะมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบเล็กน้อย

5.9 อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล และจากการสรุปผลการวิจัย เรื่องทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สามารถนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิปะสิทธิ์ (2526:64) และสุมนา ชมพูทวีป (2530:31-36) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มองเห็นเกี่ยวกับเพศในเชิงบวก นอกจากนี้การศึกษาของ สุกานดา สุวณิชชาติ และสิรินุช คุณานธิพงศ์ (2532:26-39) ก็พบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อเรื่องเพศอยู่ในระดับดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าโดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนวัยรุ่นยังมีความรู้สึกรักคิดต่อเรื่องเพศไปในทางที่ถูกต้องดีงาม ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในเรื่องเกี่ยวกับเพศยังคงมีอิทธิพลและยังเป็นบรรทัดฐานของสังคม โดยทั่วไปรวมทั้งสังคมวัยรุ่นด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางข้อที่ทัศนคติแตกต่างไปจากอดีต ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจุบันอารยธรรมตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศไทยทุกด้าน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมต่างๆ เช่น การดื่มเหล้าหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์เป็นการระบายความเครียดวิธีหนึ่ง วัยรุ่นไม่ควรดูวีดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์กับหญิง-ชายขายบริการถือเป็นการระบายความเครียดวิธีหนึ่งของวัยรุ่น และชายหรือหญิงที่มีคู่อุปถัมภ์หลายคนจะช่วยให้มีโอกาสเลือกคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสม

2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักศึกษาส่วนใหญ่มองเห็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับน้อยสุด คือ ร้อยละ 78.00 ส่วนในระดับเสี่ยงมาก และระดับเสี่ยงมากที่สุด พบร้อยละ 2.10 และ 1.70 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกแต่ละพฤติกรรม สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

การดื่มสุราหรือของมึนเมา จากผลการวิจัย พบว่า เกินครึ่งของกลุ่มตัวอย่างเคยดื่มสุราหรือของมึนเมา คือ ร้อยละ 82.87 สาเหตุสำคัญที่ดื่มคือ ถูกเพื่อนชักชวน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่อยากรู้อยากลองโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เมื่อถูกเพื่อนชักชวนก็ทำให้อยากทดลองดื่ม ประกอบกับปัจจุบันมีการโฆษณาเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทางสื่อโทรทัศน์อย่างเปิดเผย และผลิตภัณฑ์มีการพัฒนาทั้งรูปแบบที่หลากหลาย สามารถหาซื้อได้ง่ายและรสชาติก็ปรับปรุงให้สามารถดื่มได้ง่ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 43.14 ซึ่งน้อยกว่าการศึกษาของ จูพาร์ตันน์ หัวหาญ (2539:64) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 51.4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาดังกล่าวเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา แต่เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:53) ซึ่งศึกษาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อัตราการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ของนักเรียนเท่ากับร้อยละ 28.0 ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากปัจจุบันสถานเริงรมย์มีมากขึ้น มีการโฆษณาผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ อย่างเปิดเผย จึงทำให้วัยรุ่นมีโอกาสที่จะเที่ยวสถานเริงรมย์มากขึ้น ส่วนสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ส่วนใหญ่พบว่า ลูกเพื่อนชักชวน และอยากหาประสบการณ์ เช่นเดียวกับการดื่มสุราหรือของมีเมา

การดูภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาคะดูร้อยละ 80.64 สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 30.27 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันการสื่อสารไร้พรมแดนและมีการพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นได้รับข้อมูลหรือสามารถเข้าถึงภาพลามกอนาจาร เหล่านี้ได้ง่าย และปัจจุบันการเผยแพร่ภาพเหล่านี้ยังไม่มีความหมายออกมามาก

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคะอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในอัตราที่ค่อนข้างสูง คือร้อยละ 77.30 สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 29.18 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากปัจจุบันหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศหาซื้อได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องลักลอบซื้ออย่างแต่ก่อน การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจึงถือเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคะดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 31.90 สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากลูกเพื่อนชักชวน ซึ่งมากกว่าการศึกษาที่ผ่านมา เช่น ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:102) ที่พบว่านักศึกษาคะดูภาพยนตร์ไป ร้อยละ 18.4 เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ มีความเจริญทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่ข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง จึงพบว่ากลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าที่ผ่านมา และที่สำคัญในปัจจุบันนี้สื่อวีดิทัศน์หาซื้อหาเช่าได้ง่าย มีวิธีการหลีกเลี่ยงกฎหมายหลากหลายรูปแบบ เช่น การแอบแฝงขายในร้านเช่าวีดิโอธรรมดา การคัดลอกอัดลงม้วนเทปธรรมดาที่ไม่ตรงกับชื่อม้วน หรือแม้กระทั่งการบริการส่งให้ถึงที่ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เอื้ออำนวยให้นักศึกษา สามารถดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ง่ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาเคยสนทนาร้อยละ 26.88 สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากต้องการผ่อนคลายความเครียดร้อยละ 33.33 ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นในปัจจุบันได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา และกล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น ทำให้ไม่คิดว่าเป็นการเสียหายมากมายหากจะสนทนากันในเรื่องนี้

การจับมือถือแขนกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเคยจับมือถือแขนกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 69.08 โดยสาเหตุเกิดจากความรักรักความสนใจ ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากอารยธรรมตะวันตกที่ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมไทยมากยิ่งขึ้น ทำให้วัยรุ่นไทยเกิดการเลียนแบบวัยรุ่นในสังคมตะวันตก และมีการแสดงออกของความรักมากขึ้น

การกอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาเคยกอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 43.04 ด้วยสาเหตุส่วนใหญ่คือ การอยู่ด้วยกันตามลำพัง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 30.97 รองลงมาเกิดจากความรักรักความสนใจ ร้อยละ 29.17 ซึ่งมากกว่าการศึกษาที่ผ่านมาเล็กน้อย เช่น ระเบียบวาระ วุฒิสภา (2526:117) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเคยกอดจูบร้อยละ 20.4 สาเหตุของการกอดจูบก็ดังเช่นที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการจับมือถือแขน เมื่อมีโอกาสอยู่ด้วยกันตามลำพังก็ทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ซึ่งจะทำให้ความสัมพันธ์นำไปสู่การกอดจูบกันได้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เพศของนักศึกษา

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษากับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยพบว่านักศึกษาหญิงมีทัศนคติในเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้นจะมีทัศนคติในเชิงบวกลดลง และเมื่อพิจารณาความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย

สภาพที่พักอาศัย

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่พักอาศัยกับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลปรากฏว่าเพศของนักศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยพบว่า นักศึกษาชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักศึกษาหญิง และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง ก็พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง กับการดูภาพ การอ่านหนังสือ และการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีความสัมพันธ์กันในระดับเล็กน้อย กับการดื่มสุราหรือของมีนเมา การไปเที่ยวสถานบันเทิง การสนทนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม ซึ่งน่าจะเป็นเพราะในสังคมไทยยังมีความแตกต่างของค่านิยมในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิง สังคมไทยยอมรับว่าการที่ผู้ชายสนใจหรือหาความรู้ และประสบการณ์ตลอดจนความบันเทิงทางเพศเป็นสิ่งปกติ ไม่น่าละอาย จึงทำให้เพศชายมีส่วนสูงกว่าเพศหญิง ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง หรือแม้กระทั่งการอ่านหนังสือและการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับระดับสมมติฐานที่ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และสอดคล้องกับการศึกษาของ จูทามาส นุชนารถ (2355:74-81) ที่พบว่า ยังได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูงขึ้นอัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วยและเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับเล็กน้อยกับการดื่มสุราหรือของมีนเมา การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือ และการกอดจูบ กับคูรักหรือเพศตรงข้ามและมีระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ปานกลางกับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยพบว่า นักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้นจะพบสัดส่วนของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเหล่านี้สูงขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเมื่อนักศึกษาไปมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจะต้องใช้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านั้น ดังนั้นถ้ามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมาก โอกาสในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจึงสูงตามไปด้วย คล้ายคลึงกับการศึกษาของ สุภจรี วชิภิวัดน์ (2533:47)และการศึกษาของ สันทัต เสริมศรี และสืบพงศ์ ไชยพรอค (2530:303-313)ที่พบว่า เงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับ การมีประสบการณ์ทางเพศ โดยนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากก็จะมีประสบการณ์ทางเพศมากตามไปด้วย

สภาพที่พิกอาศัยของนักศึกษา

เมื่อพิจารณาคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับสภาพที่พิกอาศัยของนักศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าสภาพที่พิกอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และสอดคล้องกับ สุภจรี วชิภิวัดน์ (2533:48)และอัญชติ คตินุรักษ์(2535:109) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีที่พิกอาศัยแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน โดยในกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศสูงส่วนใหญ่มีจะอยู่หอพัก

5. ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

เพศของนักศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยพบว่า นักศึกษาชายมีระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยพบว่า นักศึกษาชายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงจะมีระดับของพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อย

สภาพที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่พักอาศัยกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าสภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง ก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันทุกตัวแปร โดยมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยและสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นั้นแสดงว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นักศึกษาประพฤตินั้นขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้วย นอกจากนี้การเกิดทัศนคติในทางบวกหรือลบต่อเรื่องใดนั้น มักขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ เช่น ประสบการณ์เดิม การรับรู้ อารมณ์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงทั้งภายในและภายนอกได้เป็นอย่างดี (ชม ภูมิภาค, 2523: 159) และในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำเป็นต้องปลูกฝังให้วัยรุ่นมีค่านิยม และเจตคติไปในทางที่ดีงาม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และเหมาะสมกับวัฒนธรรมของไทยด้วย

7. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

5.10 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ราชได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรพิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายประจำเดือนของนักศึกษาอย่างรอบคอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มสุราหรือของมีนเมา ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ภาพกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สนทนาในเชิงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้าม และกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากในอดีต ซึ่งพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้เป็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นรัฐบาลควรมีมาตรการเพื่อควบคุมพฤติกรรมในแต่ละเรื่องให้เหมาะสม ดังเช่นกฎหมายที่มีอยู่แล้ว คือห้ามจำหน่ายสุราหรือของมีนเมาให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เที่ยวสถานเริงรมย์

5.11 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ในเรื่องค่านิยมทางเพศ รวมทั้งแบบแผนการมีพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นว่าเป็นอย่างไร โดยใช้วิธีการสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-depth Interview) เพื่อที่จะสามารถเข้าใจถึงการเกิดพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นได้อย่างละเอียดลึกซึ้งมากขึ้นในด้วาค่านิยม หรือทัศนคติ

2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ดังนั้นควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มอื่น ๆ เช่น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือในเขตต่างจังหวัด เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

จรรยา ดวงแก้ว. ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย:2539

จุฑามาศ นุชนารถ. การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเจริญพันธุ์และการวางแผนประชากร. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

จุฬารัตน์ หัวหาญ. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์คือการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดศรีนครินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเจริญพันธุ์และการวางแผนประชากร. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. การศึกษาความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น:ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น. วารสารอนามัย 2530:20-25

ชวนชม สกนธวัฒน์. โครงการการให้ศึกษาและบริการเกี่ยวกับสุขภาพของภาวะเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดสำหรับวัยรุ่นและหนุ่มสาว. หน่วยงานวางแผนครอบครัวคณะแพทยศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น, 2538.

ชูลีพร อินทรไพบุลย์. คำนิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

ปีทมา ภิรมย์รัตน์ อัจฉรีย์ แวงโค และประทุม ศรีทองเกิด. สัมมนาโครงการด้านประชากรและการวางแผนครอบครัวสำหรับกลุ่มวัยรุ่น ณ จังหวัดมหาสารคาม :2530:41-53

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การวัดสถานะทางสุขภาพ:การสร้างมาตราส่วนประมาณค่าและแบบสอบถาม. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์, 2537.

รศ. ขนิษฐา วิเศษสาธ. จิตวิทยาทั่วไป. ปีที่พิมพ์ มกราคม 2544. จัดพิมพ์โดย งานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วารุณี อมรทัต. “จิตวิทยาพัฒนาการในวัยรุ่น” ใน : จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. วันเพ็ญ บุญประกอบ, อัมพล สุอัมพันธ์, บรรณธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2530.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การวัดสถานะทางสุขภาพ: การสร้างมาตราส่วนประมาณค่าและแบบสอบถาม.
กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์, 2537.
- รศ. ขนิษฐา วิเศษสาคร. จิตวิทยาทั่วไป. ปีที่พิมพ์ มกราคม 2544. จัดพิมพ์โดย งานตำราและ
เอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง
- วารุณี อมรทัต. “จิตวิทยาพัฒนาการในวัยรุ่น” ใน : จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. วันเพ็ญ บุญ
ประกอบ, อัมพล สุอัมพันธ์, บรรณธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2530.
- ศุภจรี วจิวิวัฒน์. ความรู้ ทักษะ ทักษะ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์: การศึกษานักเรียน
ชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาประชากรและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.
- สันทัต เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค. ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค.
การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. วันที่ 26-27 พฤศจิกายน 2530 โรงแรม
อิมพีเรียล 2530.
- สุกานดา สุวณิชชาติ สิริสุข คุณานิติพงศ์ และชวดี ศรีสัตยา. การศึกษาปัญหาทางเพศศึกษาใน
นักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วารสารอนามัย 2530:26-33
- สุกานดา สุวณิชชาติ และสริสุข คุณานิติพงศ์. ความรู้และทัศนคติต่อเพศศึกษาของนักศึกษาอาส
สมัครเพื่อนแนะแนวก่อนการอบรม. วารสารอนามัย 2532:26-39
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร. ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- สุชีรา ดันชัยนันท์. หนังสือปัญหาผู้หญิง โรงพิมพ์เจริญวิทย์ การพิมพ์
- สุนา ชมพูทวีป, นิกร ดุสิตสิน และคณะ. การศึกษาความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพทาง
เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วารสารอนามัยครอบครัว. ฉบับที่ 18.
ปี 2533:7.
- อนก อารีพรรค และสุวทนา อารีพรรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์จุฬ
ลวงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- อัญชติ คดิอนุรักษ์. พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัย
อาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาประชากรและสังคม. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ สังคม กับทัศนคติและกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการแนะแนว ให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสม

โดยแบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาปัญหาพิเศษ หลักสูตรปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาสถิติประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ตอบแบบสอบถามชุดนี้ให้ครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน โดยข้อมูลทั้งหมดจะถือเป็นความลับ และใช้เพื่อการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการสำรวจจะไม่มีการกล่าวพาดพิงถึงตัวนักศึกษาหรือครอบครัว และไม่มีผลกระทบใดๆต่อผลการเรียนหรือการดำเนินชีวิต

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเสมอมา

นายภาสกร	มหาภาสกร
นางสาววรุณพัทธ์	ศรีทอง
นางสาววัชรภรณ์	อัครบรรกุล

ภาคสถิติประยุกต์ ชั้นปี 4 คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อแนะนำ

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 8 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบ่งเป็น 3 ตอนๆละ 8 ข้อ

ตอนที่ 1 เรียงลำดับความเสี่ยง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตอนที่ 3 เหตุผลที่ปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทักษะคิด และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อความหรือทำเครื่องหมายถูก ลงในช่องว่าง

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ท่านได้รับจากผู้ปกครองและรายได้พิเศษ (ไม่รวมค่าหอพัก)

1. ต่ำกว่า 4,000 บาท

2. 4,000-6,000 บาท

3. 6,000 บาทขึ้นไป

3. ที่พักในปัจจุบัน

1. อยู่กับพ่อแม่ / พักกับญาติหรือผู้ปกครอง

2. พักที่หอพัก / เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน

3. อื่นๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกรของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. การออกกกำลังกาย ช่วยไม่ให้มกมุ่นในเรื่องเพศ มากจนเกินไป					
2. การดื่มเหล้าหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์เป็น การระบายความเครียดวิธีหนึ่ง					
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบาย ความเครียดวิธีหนึ่ง					
4. การไปเที่ยวกลางคืนกับคูรักรตามลำพัง ถือเป็น เรื่องธรรมดาของวัยรุ่นในปัจจุบัน					
5. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่ใช่ความผิด ปกติ					
6. การอ่านหนังสือที่มีรูปโป๊หรือภาพลามก เป็น การระบายอารมณ์ทางเพศที่ดีวิธีหนึ่ง					
7. วัยรุ่นไม่ควรดูวิดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือภาพ ยนตร์ประเภทที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ					
8. วัยรุ่นไม่ควรมีนัดกับเพื่อนต่างประเทศสองต่อสองใน เวลากลางคืน					
9. การจับมือถือแขนกับคูรักรของวัยรุ่นในที่ สาธารณะถือเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบัน					
10. การถูกเนื้อต้องตัวจนถึงขั้นกอดจูบของคนที่ เป็นคูรักรนั้นสามารถทำได้					
11. วัยรุ่นไม่ควรแสดงออกหรือพูดในเรื่องเพศมาก เกินไป					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
12. การมีเพศสัมพันธ์กับหญิง-ชายขายบริการถือเป็นการระบายความเครียดวิธีหนึ่งของวัยรุ่น					
13. คู่รักสามารถอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานได้					
14. ชายหรือหญิงที่มีคู่รักพร้อมกันหลายคนจะช่วยให้มีโอกาสเลือกคู่ครองที่เหมาะสม					
15. หญิงที่เสียดวก่อนสมรสถือเป็นเรื่องเสียหาย					
16. ชายที่ปฏิบัติต่อคนรักถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานควรถูกดำเนินคดี					
17. การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้					
18. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์					
19. การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง					
20. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตอนที่ 1 เรียงลำดับความเสี่ยง

(พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมปฏิบัติที่มีผลหรือมีโอกาสที่จะทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อันจะนำไปสู่การตั้งครรภ์และการติดเชื้อ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์)

คำชี้แจง กรุณาใส่หมายเลข 1-8 ตามลำดับความเสี่ยงของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศดังต่อไปนี้ตามแนวความคิดของท่าน โดย 1 - ระดับความเสี่ยงมากที่สุด จนถึง 8 - ระดับความเสี่ยงน้อยที่สุด

พฤติกรรมเสี่ยง

- _____ 1. การดื่มสุราหรือของมึนเมา
- _____ 2. การเที่ยวไนท์คลับ ดิสโก้เธค ผับ อาบอบนวด หรือสถานเริงรมย์
- _____ 3. การดูรูปโป๊ หรือภาพลามก จาก Internet
- _____ 4. การอ่านหนังสือที่มีรูปโป๊ หรือภาพลามก
- _____ 5. การดูวีดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ
- _____ 6. การสนทนาในเชิงที่ก่ออารมณ์ทางเพศทั้งต่อหน้าและผ่าน โทรศัพท์หรือผ่านทาง Internet Online
- _____ 7. การจับมือถือแขนกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม ในกรณีต่อไปนี้
 - อยู่ตามลำพัง 2 คน
 - ความรักความเสน่หา
 - ให้ทำหรือช่วยวน
 - ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้
- _____ 8. การกอดจูบกับคู่รัก หรือเพศตรงข้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก ในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านตามความเป็นจริง

พฤติกรรมเสี่ยง	ความถี่					
	ทุกวัน	1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	1-2 ครั้งต่อเดือน	นานๆครั้ง	ครั้งเดียว	ไม่เคย
1.ท่านเคยดื่มสุราหรือของมีเมาอื่นๆ บ่อยแค่ไหน						
2.ท่านเคยไปเที่ยวไนท์คลับ ดิสโก้เทค ผับ อาบอบนวดหรือสถานเริงรมย์อื่นๆ บ่อยแค่ไหน						
3.ท่านดูรูปโป๊ หรือภาพลามก จาก Internet บ่อยแค่ไหน						
4.ท่านเคยอ่านหนังสือที่มีรูปโป๊ หรือภาพลามกบ่อยแค่ไหน						
5.ท่านเคยดูวีดีโอ ,VCD , โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ						
6.ท่านเคยสนทนาในเชิงที่ก่ออารมณ์ทางเพศทั้งต่อหน้าและผ่าน โทรศัพท์หรือผ่านInternet Online บ่อยแค่ไหน						
7.ท่านเคยจับมือถือแขนกับคูรักหรือเพศตรงข้ามบ่อยแค่ไหน						
8.ท่านเคยกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามบ่อยแค่ไหน						

โดย	ทุกวัน	-	ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าวเป็นประจำทุกวัน
	1-2 ครั้ง/สัปดาห์	-	ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าวเฉลี่ย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์
	1-2 ครั้ง/เดือน	-	ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าวเฉลี่ย 1-2 ครั้ง/เดือน
	นานๆครั้ง	-	ปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าวเฉลี่ยน้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน
	ครั้งเดียว	-	เพิ่งเคยปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าวแค่ 1 ครั้ง
	ไม่เคย	-	ไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมดังกล่าวเลย

ตอนที่ 3 เหตุผลที่ปฏิบัติพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. ท่านเคยดื่มสุราหรือของมีเมาหรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. คู่รักชักชวน	☐ 4. อยากหาประสบการณ์
☐ 2. เพื่อนชักชวน	☐ 5. อื่นๆ (ระบุ)
☐ 3. ผ่อนคลายความเครียด	

2. ท่านเคยไปเที่ยวไนท์คลับ ดิสโก้เธค ผับ อาบอบนวด หรือสถานเริงรมย์อื่นๆ หรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. คู่รักชักชวน	☐ 4. อยากหาประสบการณ์
☐ 2. เพื่อนชักชวน	☐ 5. มีความต้องการทางเพศ
☐ 3. ผ่อนคลายความเครียด	☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)

3. ท่านดูรูปโป๊ หรือภาพลามก จาก Internet หรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. คู่รักชักชวน	☐ 4. อยากหาประสบการณ์
☐ 2. เพื่อนชักชวน	☐ 5. มีความต้องการทางเพศ
☐ 3. ผ่อนคลายความเครียด	☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)

4. ท่านเคยอ่านหนังสือที่มีรูปโป๊ หรือภาพลามก หรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. คู่รักชักชวน	☐ 4. อยากหาประสบการณ์
☐ 2. เพื่อนชักชวน	☐ 5. มีความต้องการทางเพศ
☐ 3. ผ่อนคลายความเครียด	☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ท่านเคยดูวิดีโอ VCD โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ประเภทที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศหรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. คู่รักชกชวน	☐ 4. อยากหาประสบการณ์
☐ 2. เพื่อนชกชวน	☐ 5. มีความต้องการทางเพศ
☐ 3. ผ่อนคลายความเครียด	☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)

6. ท่านเคยสนทนาในเชิงที่ก่ออารมณ์ทางเพศทั้งต่อหน้าและผ่านโทรศัพท์หรือผ่าน Internet Online หรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. คู่รักชกชวน	☐ 4. อยากหาประสบการณ์
☐ 2. เพื่อนชกชวน	☐ 5. มีความต้องการทางเพศ
☐ 3. ผ่อนคลายความเครียด	☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)

7.ท่านเคยจับมือถือแขนกับคู่รักหรือเพศตรงข้ามหรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. อยู่ตามลำพัง 2 คน	☐ 4. ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้
☐ 2. ความรักความเสน่หา	☐ 5. อื่นๆ (ระบุ)
☐ 3. ให้ทำหรือช่วยวน	

8. ท่านเคยกอดจูบกับคู่รัก หรือเพศตรงข้ามหรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยเพราะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. อยู่ตามลำพัง 2 คน	☐ 5. อยากหาประสบการณ์
☐ 2. ความรักความเสน่หา	☐ 6. มีความต้องการทางเพศ
☐ 3. ให้ทำหรือช่วยวน	☐ 7. อื่นๆ (ระบุ)
☐ 4. ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้